AŞK VE ANLAYIŞ

Joe Penhall

Çeviren:
Ünsal Coşar

Perde 1

Sahne 1

Neal ve Rachel'ın dairesi. Sabah erken saatler.
Neal ve Richie mutfaktadır. Richie, büyük bir bardaktan süt içmektedir ve ayağının dibinde bir bavul durur. Geçen bir uçağın sesi duyulur.

Neal : Her iki dakikada, bir tane geçer. Uçuş rotasının tam altındayız.
Richie : Çok güzel. Ev sana mı ait?
Neal : Bir gün benim olacak.
Richie : Çok etkilendim.
Neal : Krediyle aldık. İpotekli. Aslına bakarsan kiralamaktan daha ucuza geliyor.
Richie : Evet, her şey yoluna girmiş, değil mi?
Neal : Güzel bir banyosu bile var.
Richie : Bir banyo ha? Süper. Duşun da var mı?
Neal : Hem de çok güzel bir duşum var.
Richie : Çok güzel bir duş? (*Etrafa bakarak, biraz dolanır.*) Çok temiz.
(*Sessizlik.*)
Neal : Nicky nasıl?
Richie : Kim?
Neal : Nicky. Kız arkadaşın.
(*Sessizlik.*)
Richie : Ha. Ayrıldık.
Neal : Yine mi?
Richie : Bu sefer gerçekten ayrıldık.
Neal : Geçen sefer de böyle demiştin.
Richie : Yok, bu sefer gerçekten ayrıldık.
Neal : Pekiyi... neden?
Richie : Ona vurdum.

Neal : Ona vurdun mu?

Richie : Sonra da işler çirkinleşmeye başladı.

Neal : Bunu nasıl yaparsın?

Richie : O da aynen böyle söyledi.

Neal : Bunu nasıl yaparsın? Bu çok korkunç.

(*Sessizlik*.)

Peki sonra ne oldu?

Richie : Sonra o bana vurdu.

Neal : Buna inanamıyorum.

Richie : Ben de aynen böyle söyledim.

Neal : Onu gerçekten kızdırmış olmalısın.

Richie : Öyle yapmış olmalıyım.

(*Sessizlik*.)

Neal : Sert mi vurdun?

Richie : Sert değil canım.Gözünü morartacak kadar, o da cildi çok narin olduğu için morardı. (*Sessizlik*.)

Aslında Nicky vurulacak en son kişi. Şiddetten nefret eder. Sesini yükseltmekten bile hoşlanmaz.

Neal : Ben...

Richie : Bu onu gerçekten kızdırdı. Bu tip şeyler onu delirtir.

Neal : Beni de delirtir.

Richie : Beni de delirtir. Hiç bu kadar delirmemiştim.

(*Sessizlik*.)

Neal : Ama çok aşıktın.

Richie : Evet onu biraz sevdim. Başlangıçta aşıktım.

Neal : Bana bir sürü şey anlatmıştın.

Richie : Evet, sahiden öyleydi.

Neal : Peki yolunda gitmeyen neydi?

Richie : Bilmem, öyle oldu işte. Ne bileyim? Önce her şey çok iyiydi, sonra.... bam.

Neal : Komik.

Richie : Saçma.

(*Sessizlik*.)

Neal : Peki şimdi nerede?

Richie : Hiç bir fikrim yok. Güney Amerika’da bir yerlerde.

Neal : Aman Tanrım. Peki ne zaman eve dönüyor?

Richie :Yarın da gelebilir, iki yıl sonra da.. . O öyle biri. Düşünmeden hareket eden bir kadın.

Neal : Sen düşünmeden hareket eden kadınları seversin.

Richie : Düşünmeden hareket eden kadınlar süperdir.

Neal : Bu hareketine göre değişir.

Richie : Evet, kesinlikle hareketine göre değişir.

(*Sessizlik.*)

Rachel nasıl?

Neal : İyi.

Richie : Mutlu mu?

Neal : Ne demek istiyorsun?

Richie : Mutlu mu işte? Hani mutsuzun zıttı.

Neal : Sanırım mutlu. Bu haftanın çoğunu uyuyarak geçirdi.

Richie : Belki de uykusu vardır.

Neal : Doğrusu şu aralar pek iyi değil. Çocuk koruma yurdunda altıncı ayını doldurdu, hafif nezlesi ve bir sürü mikrobu var.

Richie : Zavallı. Onun için bir şeyler yapamıyor musun?

Neal : Şey... bu onun mesleği.

Richie : Ama sen de doktorsun o da doktor. Bu pek adil değil.

Neal : Evet öyle. Kesinlikle. Hala...

(*Sessizlik.*)

Richie : Artık evliliğe hazır mısın?

Neal : Hayır, öyle bir şey yok.

Richie : Neden olmasın?

Neal : Böyle mutluyuz.

Richie : Nicky ile hemen yarın evlenirdim, eğer... benden nefret etmeseydi.

Neal : Pekiyi... dürüst olmak gerekirse, Rachel'ın evlenecek yapıda biri olduğunu sanmıyorum. Bağımsızlığı seviyor.

Richie : Sahi mi? Asla bana bağımsız bir tip gibi gelmedi.

Neal : Tek bildiğim evlenecek yapıda biri olmadığı.

Richie : Öyle mi? Çok şaşırdım.

(*Sessizlik.*)

Hiç ona sordun mu?

Neal : Tabi ki hayır.

Richie : Neden?

Neal : Hazır olduğunu sanmıyorum.

Richie : Bak, evlendiğin gün sağdıcın benim tamam mı?

Neal : Bak, ne olacağı belli olmaz...

Richie : Evet, kesinlikle ne olacağı belli olmaz. Tabii ona sorana kadar.

Neal : Evet, tabii...

Richie : Ben çok ciddiyim. Bomba gibi bir haber olurdu.

Neal : Tabii... (*Richie, Neal'ın kravatını düzeltir.)*

(Sessizlik.)

Peki sen nerelerdeydin?

Richie : Boston'da. *The Globe* için yazıyordum.

Neal : *The Boston Globe mu?*

Richie : *Fenway Park Globe.* Boston Redsox iyi bir sezon geçiriyordu ve onlar hakkında yazması için ellerine geçirebildikleri bütün kötü yazarlara ihtiyaçları vardı.

Neal : Seni son gördüğümde fotomodellerle röportaj yapıyordun.

Richie : Komik, değil mi?

Neal : İnanılmaz... Yanında var mı?

Richie : Yanımda ne var mı?

Neal : *The Globe* için yazdığın hikayeler...

Richie : Basılmadan önce yazdıklarımı asla göstermem. Yoksa yazının gazı kaçar.

(*Sessizlik.*)

Neal : Daha basılmadı mı?

Richie : Hayır. Basılmalı mıydı?

Neal : Eee... evet.

Richie : Bak daha yeni altı bin millik yoldan geldim. Bir bardak çay alamaz mıyım?

Neal : Kahve.

Richie : Taze mi? Ekvator'a gittiğimden beri, sadece taze kahve içiyorum.

(*Neal, kahve hazırlar. Richie, bir paket sigara çıkarır, bir tane yakar,öksürür, sütünü yudumlar.*)

Neal : Onu burada içmemeni tercih ederim.

Richie : Niye?

Neal : Üstüm başım sigara kokacak. Hastalarıma karşı hiç de hoş bir şey değil bu.

Richie : Yani?

Neal : Yani... dışarıda içebilir misin?

Richie : Sahiden dışarıda içmemi mi istiyorsun?

Neal : Senin için mahsuru yoksa...

Richie : Hava biraz soğuk...

Neal : Yok canım... Sıcak hava dalgasının tam ortasındayız.

Richie : Buna sıcak hava dalgası mı diyorsun?

Neal : Ben de, Rachel da sigara içmiyoruz. Burda sigara içmen doğru olmaz.

Richie : Düşünce sistematiğimi kaybedebilirim. Hatta bütün yaşam isteğimi, hevesimi bile kaybedebilirim. Sence bu doğru olur mu Neal? (*Neal bir kül tablası koyar.*)

Neal : Kahven nasıl olsun?

Richie : Soruma cevap ver. Doğru olur mu, olmaz mı?

Neal : Kahven nasıl olsun?

Richie : Doğru olmaz. Hiç doğru olmaz, değil mi? Krema ve altı şeker. (*Neal, Richie'den sütü alır kahveyi hazırlar. Richie bavulundan çıkardığı bir şişe scotch viskiyi Neal'a uzatır.*)

Richie : İçine şundan da biraz koy olur mu?
(*Neal koyar ve kahveyi Richie'ye verir. Richie, şişeyi alır ve daha fazla viski koyar.*)

Neal : Babanı gördün mü?
(*Sessizlik.*)
Richie?

Richie : Hayır. Neden?

Neal : Babana gidip, onda kalacağını düşünmüştüm.

Richie : Ha anlıyorum... aslında... burada kalmayı tercih ederim.

Neal : Eninde sonunda onu görmek zorundasın.

Richie : Birkaç gün önce iç savaş bölgesindeydim. Sence sinirlerim daha ne kadar dayanabilir? (*Richie kahvesine biraz daha viski koyar ve yudumlar.*)

Neal : Döndüğünü söylemek için anneni aradın mı?

Richie : Tabii ki aradım.

Neal : Ne dedi?

Richie : “Aaa, ne kadar hoş” dedi. Her neyse, ben bu kadar yolu onları değil, sen ve Rachel’ı görmek için geldim. Evet... burada kalmayı tercih ederim.

(*Sessizlik*.)

Neal : Ailenle garip bir ilişkin var, öyle değil mi Richie?

Richie : Benim herkesle garip bir ilişkim var Neal. Bunu şimdiye kadar öğrenemediysen yakında öğrenirsin.

(*Sessizlik*.)

Neal : Pekiyi... burada ne kadar kalmayı planlıyorsun?

Richie : Ne kadar kalabilirim?

Neal : Rachel’la konuşmam gerek.

Richie : Onunla ben konuşurum.

Neal : Onunla ben konuşurum Rich.

Richie : Pekala. Ama dikkat et kandırılma.

Neal : Ne demek istiyorsun?

Richie : Seni işlemesine izin verme?

Neal : İşlemesine mi? Neye dayanarak böyle bir şey yapacağını düşünüyorsun?

Richie : Bu tür durumlarda çok acımasız olduğunu tahmin ediyorum.

Neal : Ne demek acımasız?

Richie : Ee, eminim kendi kuralları vardır.

Neal : Biz kararlarımızı ortak alıyoruz. Bunun acımasızlıkla ne alakası var?

Richie : Aah, acımasız kadınlara bayılırım. Acımasız kadınlar süperdir.

(*Neal, bir battaniye ve yastık getirir, kanepenin üzerine bırakır.*)

Neal : İşe gitmem gerekiyor.

Richie : Biraz uyusam fena olmaz. Şu yorgunluğu üzerimden atarım.

Neal : Güzel... kanepede uyuyabilirsin.

Richie : Bir yatağınız yok mu?

Neal : Sana söyledim. Rachel uyuyor.

Richie : Uyandıramaz mısın? Çok yorgunum.

Neal : Bir süredir çok çalışıyor.

Richie : Neal... Seni kokuttuğumu biliyorum. Ama düzeleceğim.

(*Richie, kanepeye gider, battaniyeyi alır ve sarınır; kanepenin ucuna oturur ve viski şişesinden içer.*)

Richie : Süt kadar yararlı. (*İçer.*) İyi çarptı.

Neal : Sanırım daha erken, yani şey…

Richie : Çok susamışım. Uçaklarda insanın nasıl kuruduğunu hayatta bilemezsin.

(*Neal, çantasını ve ceketini alır, kapıya doğru gider. Richie birden yüzünü buruşturur.*)

Richie : Hassiktir.

Neal : İyi misin?

Richie : Sadece hafif bir baş ağrısı. Sadece… başıma sivri bir şey sokuyorlar gibi. Aylardır çekiyorum bundan. Muhtemelen devamlı uçtuğum için oluyor.

Neal : Temiz havaya çıkmalı, ciğerlerini temizlemeli ve kafandakileri boşaltmalısın.

Richie : Beni evden çıkarmaya mı çalışıyorsun?

Neal : Tabii ki hayır…

(*Sessizlik.*)

Tabii ki hayır… Sadece ben şey istemiyorum…

Richie : Ne istemiyorsun Neal? Çılgın partiler mi? Buraya geldim çünkü beni anlayacağını düşünmüştüm.

Neal : Anlıyorum.

Richie : Belki bana bir şeyler verebilirsin. Ağrı kesici falan. Sahiden çok ağrım var. (*İçer.*)

Neal : Eee… bu kadar ciddiyse, hastaneye gelmelisin. Tahlil yapılır.

Richie : Hastane mi? Şimdi mi?

Neal : Dinlendiğin zaman.

Richie : Hastaneye gelmeyi çok isterim. Davetini bekliyordum.

Neal : Dinlendiğin zaman dedim.

Richie : Ben dinlendim.

Neal : Aslında Richie, bu sabah çok işim var.

Richie : Benim için önemli değil.

Neal : Hayır. Sahiden işim başımdan aşkın.

Richie : Benim için önemli değil.

Sahne 2

Hastane. Sabah.

Neal, masada oturur ve tahlil sonuçlarına bakar. Richie, üstü çıplak, bir sandalyede oturur.

Richie : Rachel oldumolası hoşuma gider. Tatlı, karmaşık değil... saf. Eminim Marks and Spencer iç çamaşırı giyiyordur, haklı mıyım?

Neal : Aslına bakarsan, bazen hiç iç çamaşırı giymez.

Richie : Giymez mi? Külot bile mi giymez? Ah bu sessiz sakin olanlar.
(*Neal, Gray'in Anatomi*[1] *kitabını çıkarır ve okumaya çalışır.*)

Richie : Nicky ile ilişkim boka sardığında, bir sonraki ilişkimin burjuva ve klasik tavırlı biriyle olacağına yemin ettim. Hatta sıkıcı biriyle. Öyle bir kadın ki, alkol ya da uyuşturucu için yanıp tutuşmayan, rasgele onun bununla yatmayan, tehlike ve maçolukla uzaktan yakından ilgisi olmayan... gündüzleri televizyon seyretmeyi eğlendirici ve bilgilendirici bulan bir kadın. Öyle ruhani hayatla falan alakası olmayan... bilirsin o tipleri işte. Daha az uçarı, hatta bazen daha candan oluyorlar.

Neal : Sahi mi?

Richie : Sahi. Öyle bir kadın nereden bulabilirim?

Neal : Aman bizden uzak dur da...

Richie : Eminim hemşire-doktor oyunu oynamak çok eğlencelidir. Yoksa doktor-doktor oyunu mu daha iyi? İkiniz iyi eğleniyorsunuzdur. Plastik eldivenler. Deri elbiseler. Edepsizce şeyler.
(*Neal, hafifçe iç çeker ve işine döner.*)

Richie : Hastanelerin kokusuna bayılıyorum. Temizlik maddeleri, saf alkol, etil alkol, yardımsever görevlerini yerine getirebilmek için damarlara zerk edilen oldukça pahalı binlerce ilacın her tarafa yayılan kokusu. Bakımlı, temiz, kolalanmış üniformalarıyla dimdik yürüyen hemşireler. Hemşirelere tapıyorum... Biliyor musun, böyle yerler gerçekten içimdeki Anglo-Sakson'u ortaya çıkarıyor. Biraz süt var mı?

[1] Henry Gray'in, Anatomy of the Human Body adlı kitabından söz ediliyor. (ç.n.)

(*Richie dolabı açar.*)

Neal : Oradan uzak dur tamam mı?

Richie : Süt arıyorum.

Neal : Orada bulacağın tek süt sadece manyezi sütü[2] olur.

(*Richie, buzdolabından ufak bir şişe çıkarır ve inceler.*)

Richie : Biliyor musun, bundan çok fazla para kazanabilirsin.

Neal : Richie lütfen. Beni kızdırıyorsun.

(*Richie buzdolabını kapatır ve oturur. Sessizlik.*)

Neal : Hiçbir sorun göremedim. Sağlığın yerinde.

(*Richie kafasını masaya dayar.*)

Neal : Richie?

Richie : Biraz morfine ne dersin? Beni neşelendirecektir.

Neal : Morfin mi? Olmaz...

Richie : Yapma, haydi...

Neal : Morfini ne için istiyorsun?

Richie : Hiç denemediğini mi söylemek istiyorsun? Ama sen bir doktorsun.

Neal : Şimdi de bir çeşit junkie mi oldun?

Richie : Bir ne? Junkie mi? (*Richie güler.*) Şey, açık konuşmak gerekirse, ben bir speed delisiyim. (*Sessizlik.*) Bak şaka bir yana... bu bir cins kendi kendini tedavi etme yöntemi. (*Sessizlik.*) Benim... moralim çok bozuk.

Neal : Neden şaşırmadım acaba?

Richie : Bunun komik olduğunu mu sanıyorsun?

Neal : Hayır. Sahiden moralin bozuk mu? Depresyonda mısın?

Richie : Evet, kesinlikle çok kuvvetli bir melankoli bu. Bir doz morfin ver, ben de seni rahat bırakayım.

(*Sessizlik.*)

Neal : Olmaz. Üzgünüm.

Richie : Haydi. Oyunbozanlık yapma.

Neal : Bak... günün sonunda bu ilaçların sana vereceği sadece kendini zinde hissetme hali olacaktır. Bu da güzel bir biftek yemenden, otlarda sevgilinle yuvarlanmandan ya da güzel bir kitapla

[2] İç sürdürücü olarak kullanılan, beyaz renkli, suda az eriyen, hiçbir tadı olmayan, magnezyum oksidinin bir adı. (ç.n.)

erkenden yatağa girmenden ne daha az ne daha fazla etkili olur. Yani boşuna zaman kaybı.

Richie : Artık benim bir sevgilim yok.

(*Sessizlik*.)

Neal : Asıl sorun Richie, biraz kötü bir zamanda gelmiş olman.

Richie : Öyleyse bana sorunlarını anlat. Haydi. Konuş benimle. Dinliyorum.

(*Sessizlik*.)

Neal : Üzerimde çok fazla sorumluluk var. Yoğun bakımdan sorumluyum ki olmamalıydım. Her gün ve her gece durmaksızın çalışıyorum. Rachel'ı hiç göremiyorum çünkü o da aynı şekilde çalışıyor. Üç haftadır doğru dürüst konuşamadık. Post-it notlarıyla iletişim kuruyoruz. Ya da telesekreterle.

Richie : Nefret ederim o tür şeylerden.

Neal : Ben de. Ama başka ne yapabiliriz ki?

Richie : O elektronik sesli olanlardan nefret ederim. Hani şu ruhsuz, boktan tonları olanlardan.

Neal : Ben de nefret ederim. O yüzden kısa bir not bırakırım, akşam yemeğini dışarıda yiyelim. Birbirimize zaman ayıralım. Sonra o bir not bırakır: Evet, iyi fikir. Sorun şu ki, o notu bulmam birkaç günümü alır ve bulduğumda da Rachel aceleyle işe gitmek için hazırlanıyor olur. Birkaç gün sonra telesekretere yine mesaj bırakırım: Yemeğe çıkmak istiyor musun istemiyor musun? Ve o bırakır: İstiyorum, istediğimi önceden söylemiştim. Sonra ben başka bir tane bırakırım: Aslında söylememiştin ama her neyse, ne zaman? Ardından o not bırakır: Aslında söylemiştim ve sesinin tonunu hiç sevmedim. Ve şimdi benim ses tonumda sevmediği bir şey var... ya da onun tonunda benim sevmediğim bir şey... ve bu böyle sürüp gidiyor. Hem de hiç durmadan duraklamadan. Ne yapacağımı bilmiyorum. Çözüm yolu bulamıyorum. Demek istediğim bu çok ciddi bir ikilem.

(*Sessizlik*.)

Richie : Ona mesaj atmayı denedin mi?

Neal : Çok ciddiyim Rich. Son zamanlarda yaşadıklarımız komik bir hal aldı.

Richie : Güldüren bir komik mi, yoksa acıtan bir komik mi?

Neal : Sen beni dinliyor musun?

(*Sessizlik*.)

Richie : Hala birlikte mi yatıyorsunuz?

Neal : Ne demek istiyorsun?

Richie : Yatağa beraber mi giriyorsunuz demek istiyorum. Onunla yatakta konuş.

Neal : Yatağa girdiğimizde hemen uykuya dalıyoruz. Yorgunluktan sersemlemiş bir halde sızıp kalıyorum, o da aynı şekilde, birimiz uyandığında ise diğeri çoktan işe gitmiş oluyor... öyle görünüyor ki hiç... yani şey yok...

Richie : Sevişme mi?

Neal : Şans daha doğru olacak.

Richie : Hiç mi sevişmiyorsunuz?

Neal : Son zamanlarda, hayır.

Richie : Ne kadar son zamanlarda yani?

Neal : Bu önemli mi?

Richie : Eeee... evet...

Neal : Bu konuda konuşmak istemiyorum...

Richie : Tabii istemezsin. Hayır, elbette olmaz. Yani bunun beni ilgilendirmediği çok açık demek istiyorum. (*Sessizlik*.) Sadece bu çok şaşırtıcı. (*Sessizlik*.) Yani bence hayret verici bir şey... hiç seks olmaması...

Neal : Richie...

Richie : Şok oldum. Ne diyeceğimi bilmiyorum...

Neal : Richie!

Richie : Sahiden zor durumdasın değil mi?

Neal : Düzeltmem gereken birkaç şey var o kadar. Kafamdaki birkaç sorun.

Richie : O sorunlardan biri de ben değilim değil mi? Sinirlerini zıplatmıyorum değil mi? Çünkü beni tanırsın. Eğer yardımım dokunacaksa söylemen yeter. Biraz borç para alabilir miyim?

Neal : Bak, sana şunu anlatmaya çalışıyorum... söylemek istediğim... biraz yalnız kalmaya ihtiyacımız var.

Richie : Ben de sana sakinleşmeni söylüyorum. Artık ben buradayım. Sen ve ben iyi vakit geçireceğiz. (*Richie, Neal'ın koluna şakadan vurur. Neal sadece ona bakar.*) Peki biraz borç alabilir miyim, alamaz mıyım?

Neal : Ne kadar istiyorsun?

Richie : Ne kadar var?

(*Neal cüzdanını çıkarır.*)

Neal : Bir elli var bir de on.

Richie : Bir on beni buradan çok uzağa götürmez değil mi?

Neal : Bütün param bu. (*Richie'ye onluğu verir.*)

Richie : Daha olmalı.

Neal : Ama yok.

Richie : Bana elliyi ver, ben de sana akşam bir içki ısmarlarım.

Neal : Bu akşam işim var.

Richie : Bir gece izin al. Boş bir gece Neal. Tatlı sevgilin ve eski dostunla geçireceğin bir gece. Süper.

(*Sessizlik.*)

Neal : Aslında, bu gece Rachel'ı yemeğe çıkarıyorum.

Richie : Ha bu akşam çalışmıyorsun yani?

Neal : Hayır.

Richie : Anlıyorum. Bütün hepsi bir yalandı değil mi?

Neal : Tek istediğim onunla birkaç saat baş başa kalmak ve... anlarsın işte...

Richie : Beynini sikmek. Kesinlikle...

Neal : İlişki kurmak. Bu benim için çok önemli Rich.

(*Sessizlik.*)

Richie : Nereye gideceksiniz?

Neal : Fulham Caddesi'nde, karakolun yanında çok hoş bir Fransız restoranı var.

Richie : Boktan bir yer. Orası hakkında bir kere eleştiri yazmıştım. Kuzu eti köpek maması gibiydi.

Neal : Tamam biz de köriyle pişirilmiş et yeriz öyleyse...

Richie : Olmaz, ben şu sıralar köri yiyemem. İngiliz yemeği yemeliyim.

Neal : Sen gelmiyorsun.

Richie : Pub'ın nesi var? Hem onu gevşetir de.

Neal : Anlamıyor musun?

Richie : Kesinlikle. Anlıyorum. O kadar da anlayışsız değilim.

Sahne 3

Pub. Akşam.
Richie, Neal ve Rachel bir bahçe masasında oturmaktadır.

Richie : Patzcuaro'dan sonra bir süre oralarda seyahat ettik ve Oaxaca'ya gittik. Öğrenci kasabası gibi bir yer, bir bakıma Acapulco ile Bristol'un karışımı gibi. Bir sürü işlenmiş demir ve vejetaryen tortilla evi vardı. Sonra gölü geçip San Pedro'ya gitmek için bir tekneye bindik. Volkanik bir kasaba. Isıyla oluşmuş kocaman mavi bir kaya, Tanrının bizzat kendi elleriyle açık yeşil vahşiliğin ortasına yerleştirilmiş. Süper. Sahiden görülmeye değer Neal. Cennette gibiydik. Göl manzaralı balkonu olan hoş bir otel odası, her gece tekilayla sarhoş olmak, doğru bir yerdeydik. Çok memnunduk Neal. İnanılmaz derecede mutluyduk...

Neal : Bir defasında Richmond'a gitmiştik. Kürek çekmeye gitmiştik. Nehirde. Ucuza kiralayabiliyorsun. Bir sürü insan kiralıyor...

Richie : Yılbaşına doğru, Carlos diye bir adam yan odaya taşındı. Tam yılbaşı gecesi adamla tanıştık ve Nicky'de bir şeyler içmek için davet etti. Aman Tanrım, ne adam ama... "Yo hablo buenas historias!" dedi. "Güzel hikaye anlatırım!" Ve bildiği güzel hikayelerle beynimizi sikmeye başladı...

Neal : Aman Tanrım, saat kaç olmuş. Acıkan var mı?

Richie : Ben bir scotch daha gömebilirim.

Neal : Ben acıktım. Sen?

Rachel : Evet. Haydi yemeğe gidelim.

Richie : Ama buraya daha yeni gelmiştik. Bir şeyler daha için. İştahınız açılır.

Neal : Hayır, artık gitmeliyiz. Masayı saat sekiz için ayırtmıştım.

Richie : Başka bir şey daha için.

Neal : Saat sekiz buçuk oldu.

Richie : Geç kalmak son günlerde çok moda.

Rachel : Başka bir şey daha içmek istemiyorum.

Neal : Ben de istemiyorum.

Richie : Bakın ne diyeceğim. Rahatça düşünmeniz için ben biraz dolaşıp geleyim.

(*Richie gider. Sessizlik.*)

Neal : Harika. Bu çok hoş değil mi?

Rachel : Umurumda değil.

Neal : Benim umurumda. Yemeğe çıkmayı planlamıştık.

Rachel : Bunu ona söyle.

Neal : Söyledim. Hem de çok açık bir şekilde.

Rachel : Peki o ne dedi?

Neal : Ciddiye almadı.

Rachel : Neyse, çok önemli değil.

Neal : Sıçtığımın yemeği benim için önemli.

Rachel : Neal, bana çıkışma.

Neal : Özür dilerim.

Rachel : Seni böyle sinirlendiren nedir?

Neal : O.

Rachel : Neden?

Neal : Tam olarak açıklayamayacağım. Sadece şu anda kısa devre yapmış durumdayım.

Rachel : Bak. Güzel bir şeyler içelim, o da aptal hikayelerinin tamamını bitirebilir ve sonra da ona kalabileceği bir otel buluruz. Tamam mı?

(*Sessizlik.*)

Neal : Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum.

Rachel : Neden?

Neal : ... Sanırım birkaç gün bizde kalmak istiyor.

Rachel : Kesinlikle kalamaz.

Neal : Biliyorum. Ben de öyle söyledim.

Rachel : Peki o ne dedi?

Neal : Ciddiye almadı.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Onunla ben konuşurum.

Neal : Tabii deneyebilirsin.

Rachel : Deneyeceğim.

Neal : Ama seni kandırmasına izin verme.

Rachel : Ne demek istiyorsun?

Neal : Nasıl biri olduğunu biliyorsun.

Rachel : Ah, belki biraz tehlikeli olabilir. Ama mesajı alacaktır. (*Richie gelir. Burnunun etrafında beyaz toz vardır. İçkileri koyar, oturur, burnunu çeker ve ovuşturur, parmaklarını dişlerine sürter, vs. Neal ona bakar, burnunu işaret eder, Richie aldırış etmez.*)

Richie : Ha bu arada, kasabanın en sıkı kokain torbacısı, eski bir CIA ajanıydı, adam dokuz çeşit kanserden kevgire döndü.

Neal : Richie... (*Neal yeniden burnunu işaret eder.*)

Richie : Aaa... Teşekkür ederim... (*Richie burnunu siler.*) Kendine Jack diyordu ama asıl adı Simon'dı. Bilmiyorum, CIA işte. Hem parlak zekalarından hem de o maço Kelt köklerine bağlı olmaktan gurur duyarlar...

Neal : CIA mi?

Richie : Evet, onun gibi bir şey. Bu önemli mi?

Neal : Eee... evet.

Richie : Tamam. O, piyango kazanmış bir piyano akortçusuydu. O, Nebraska'lı bir su tesisatçısıydı... bu hikayeyi dinlemek istiyor musun, istemiyor musun?

Neal : ... Hayır...

Richie : Şahsen o dallamaya hiç katlanmazdım ama Nicky ondan fena halde etkilendi.

Neal : Richie, lütfen...

Richie : Uzun süre sarhoş dolaştım. Onlar da birlikte zaman geçirdiler. Aralarında bir kimya vardı ve ben... çok sinirliydim ama aynı zamanda... garip bir şekilde heyecanlıydım.

Rachel : Bize bunları anlatmak zorunda değilsin. Bizi hiç ilgilendirmez...

Neal : Kesinlikle. Hiç ilgilendirmez. Haydi bitir içkini...

Richie : Nicky, herifin anlattığı boktan şeyleri saatine bakmadan dinleyen ilk kişiydi.

Neal : Mmm, hım. İlişkinin bitmesinden dolayı, CIA'mi suçluyorsun? (*Neal güler ve ayağa kalkar.*) Hayatı boyunca bu kadar saçma

sapan ve komik bir şeyi duyan tek ben miyim yoksa sen de duydun mu?

(*Neal yürümeye başlar.*)

Richie : Tamam mı?

Neal : Anlamadım.

Richie : Bitirdin mi?

Neal : Diyordum ki…

Richie : Ne? Tam olarak ne diyordun Neal?

(*Neal oturur. Sessizlik*.)

Richie : Cinsel bir şey değildi. Bundan hiç şüphem yok. Kontrol ettim.

Neal : Nasıl kontrol ettin?

Richie : Nicky'ye sordum.

Neal : Ona mı sordun? Bu çok komik.

Richie : Neden burada olduğumu sanıyorsun?

Neal : Gerçekten ona sordun mu?

Rachel : Kes sesini Neal…

Richie : Evet Neal, ona sordum. Ve bugünlerde bu kadar güzel bir ilişkinin öyle saçma sapan bir şey yüzünden mahvolabileceği fikri aklımdan hiç çıkmıyor, ama ne yaparsın… c'est la vie[3].

(*Sessizlik*.)

Neal : Ne zaman şu saçma hikayeleri anlatmaktan vazgeçeceksin? Sanki bir roman yazarıyla akşam geçiriyormuşuz gibi. Bence artık sen bile ne zaman yalan söylediğini bilmiyorsun.

Richie : Bana yalancı mı diyorsun?

Neal : Evet. Yeterince açıktı söylediğim.

Richie : "Yalancı" derken, ne demek istiyorsun?

(*Sessizlik*.)

Neal : Restoranı arayıp, gelmek üzere olduğumuzu söyleyeceğim.

(*Neal gider, sessizlik*.)

Rachel : Neyse. Kalacak bir yer buldun mu?

Richie : Nasıl yani?

Rachel : Bir otel buldun mu?

Richie : Şeyy… ben sizde kalıyorum, kalmıyor muyum?

Rachel : Ya. Sahiden mi?

[3] C'est la vie: Kader! (ç.n.)

Richie : Tabii... bir sakıncası yoksa. (*Sessizlik.*) Neal, bu konu hakkında seninle konuşmadı mı?

Rachel : Bir şeyler ima etti...

Richie : Seninle konuşacağını söylemişti. Aslında... senin biraz pürüz çıkaracağından da söz etti ve... yani bu sorun olacaksa anlarım tabii.

Rachel : Bak, şu aralar biz gerçekten çok meşgulüz...

Richie : Anlıyorum. Zaten, senin bu tür konularda oldukça... acımasız olduğunu söyledi. Bu konuda beni uyardı...

Rachel : "Acımasız mı?" Ne demek seni "uyardı"?

Richie : Anla işte, senin... şu sıralar biraz gergin olduğunu söyledi.

Rachel : Gergin mi?

Richie : Evet, son zamanlarda ikinizin arasında geçenler biraz komikmiş. Bilirsin... ikiniz de gerçekten çok çalışıyorsunuz. Birbirinizi hiç göremiyorsunuz falan, bunun gibi şeyler işte... Demek istediğim... o konuda oldukça açık sözlüydü. Bunu anlıyabiliyorum.

Rachel : Hangi konuda oldukça açık sözlüydü?

Richie : Sizin artık pek... iletişim kuramadığınızı anlattı. Hepsi bu. Sadece şu son zamanlarda aranızda... pek iletişemiyormuşsunuz. Ne demek istediğimi anlıyorsundur. Yani... Neal'ı tanırsın... içinden geçenleri söylemeyi çok sever. Sanırım biraz daha ağzı sıkı olabilirdi ama... ben ne yapabilirdim ki?
(*Sessizlik.*)

Rachel : Ben bir şey mi kaçırdım?

Richie : Rachel, ben olsam endişelenmezdim. Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Dünyanın öteki ucundan geldim ve bu konuda can sıkıcı olmayı becerdi. Sen de bilirsin. Olaylar değişir. İnsanlar değişir. Bu çok önemli bir şey değil.
(*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Neal sıkıcı değildir.

Richie : Evet sıkıcıdır. Hep sıkıcı olmuştur.

Rachel : O sıkıcı değildir. O sadece... senden daha sessizdir.

Richie : Biraz utangaç, biraz sıkılgan. Kesinlikle.

Rachel : Alçakgönüllü.

Richie : Alçakgönüllüdür ve hiç maceraperest değildir...

Rachel : Anlayışlı.

Richie : Tamamen katılıyorum. Olaylar üzerine çok düşünür...

Rachel : Evet düşünür. Çok düşüncelidir...

Richie : Samimidir. Mizah gücü yoktur. Ve biraz da muhafazakardır ama o da prensip sahibi olduğu için...

Rachel : O sadece senin gibi değil.

Richie : Hayır, kesinlikle. Kesinlikle. Çok güzel söyledin. (*Sessizlik.*) Aslına bakarsan, her zaman sıkıcı değildi. Çocukken, "doktorculuk" oynama fikri bile onu anormal derecede büyülerdi.

Rachel : Sahiden mi? Kiminle?

Richie : Kızlarla... Doğrusunu istersen yan kapı komşusuyla. Çocuklar nasıldır bilirsin... Aslında biraz hastalıklı bir durumdu. Bir gün, birden tamamen soyundular ve... ve kız ona her şeyini gösterdi.

Rachel : Neal'a mı?

Richie : O an kızın vücuduna daldı... Yani doğrudan detaylara daldı. Bir jinekolog gibiydi.
(*Sessizlik.*)

Rachel : Sonra ne oldu?

Richie : Sonra Neal, kıza her şeyini gösterdi. Oyundan nerdeyse kontrol edilemez bir zevk alıyordu.

Rachel : Saçma.

Richie : Ya gördün mü, Neal gerçekten senin düşündüğünden daha karmaşık ve karizmatik biri. (*Sessizlik.*) Ona bunlardan söz etmemeni tercih ederim. Onun güvenine ihanet ettiğimi düşündüğünde, biraz sinirleniyor.
(*Neal gelir.*)

Neal : Masamız hazırmış. Artık kalkmalıyız.

Richie : Daha içkim bitmedi.

Rachel : Şu anda aç değilim.

Neal : Ama ben açlıktan öleceğim.

Rachel : Ben acıkmadım.

Richie : Ben de. Susuzluğumu hala gideremedim.

Neal : Ben acıkmadım da ne demek?

Rachel : Yemek yemek istemiyorum demek. Ayrıca sanırım başka bir şey daha içeceğim demek.

Neal : Ne demek istiyorsun?

Rachel : Bir içki daha içeceğim demek istiyorum. Tam içme modundayım. İç ve konuş. Bilirsin işte. İletişim.

(*Sessizlik.*)

Neal : Off... Pekala.

(*Oturur.*)

Richie : Hayatımın en güzel içkisini içtiğim akşam New York'taydım. Manhattan'daki bir İrlanda barıydı. Votka-portakallar sanki yutulmaya hazır diazemler gibiydi...

Neal : Sen hiç Wenicke-Korakoff Sendromu diye bir şey duydun mu?

Richie : Hayır. Duymalı mıydım?

Neal : Alkolikler yakalanıyor bu hastalığa. İlk belirtisi içi boş diyaloglar, yakın geçmişteki hafıza kayıpları yüzünden savunmasız kalmaktansa, mantıklı bir neden uydurarak, ahmakça gevezelik ederler. Bir diğer belirti ise sosyal becerilerin tüketimidir.

Richie : Anlayacağımız dilden konuşamaz mısın?

Neal : Yani sen susmayı asla beceremezsin.

Richie : Bak bunu bilmiyordum. Ne kadar harika bir ders verdin.

(*Uzun sessizlik. İçerler.*)

Rachel : New York'a gitmek istiyorum. Manhattan'daki bir İrlanda barında, votka-portakallarla mahvolmak istiyorum.

Richie : Pek hoşuna gitmezdi. Orası maaşlarını beysbol kartlarına ve viskiye yatıran bir sürü kıllı götle dolu.

Rachel : Yoo, sanırım hoşuma gidebilir. Belki bir gün. Yani aramızda geçenlerin komik olmadığı bir zaman: Belki de olup bitenler karşısında benim daha az acımasız olduğum bir zaman.

Neal : ... Burada da artık öyle yerler var.

Richie : Sahi mi?

Neal : Evet.

Richie : Ne kadar hoş.

Rachel : Bir ara denemeliyiz. Yani olup bitenler karşısında benim daha az acımasız olduğum bir zaman. Ya da pürüz çıkarmadığım bir zaman.

(*Neal, Rachel'a bakar, sonra Richie'ye, ve tekrar Rachel'a bakar. Sessizlik.*)

Neal : Ben bir şey mi kaçırdım?

Richie : Hani şu nehrin yanında, vagon şeklinde bir yer vardı, orası hala duruyor mu? İçinde kocaman bir müzik kutusu vardı.

Neal : ... Queen Mary'deyken orada öğle yemeği yemiştim. Çok güzel bir nehir manzarası var...

Richie : Orada belki bir gün beraber öğle yemeği yeriz.

Rachel : Evet, ben isterim.

Richie : Bir gün izin alabilirsin. Haydi yap şu işi Rachel.

Neal : Ama şu ara izin alamazsın.

Rachel : En azından hayalinden zevk al Neal.

Richie : Evet, hayalinden zevk al Neal...

Rachel : Ne kadar kalacaksın?

Richie : Ne kadar kalabilirim?

Rachel : Ne kadar kalmak istersin?

Richie : Açıkçası... Nehir kıyısında bir öğlen yemeği yiyebilecek kadar uzun kalabilirim... bunu kaçırmak istemem...

Neal : Bak... dinle... bak... dinle...

Rachel : Ne oldu?

(*Sessizlik.*)

Neal : Yok bir şey.

(*Sessizlik. İçerler.*)

Richie : Süper değil mi? Evde olmak harika bir şey. Sahiden çok güzel. Bir içki daha? Rachel?

Sahne 4

Hastane. Sabah.

Neal oturur, telefon elinde. Richie dolabı karıştırır.

Neal : Neler oluyor? Sana onu ofisime göndermeni söylemiştim...
Evet şimdi buradayım. Teşekkür ederim...
Dinliyorum...
Aman Tanrım...
İyi de bu benim hatam değil ki... Başka kim biliyor?

Umarım onlara adımı vermedin...
Neden?
(*Sessizlik.*)
Alo? (*Telefonu kapatır.*)

Richie : Sorun mu var?

Neal : Geçen hafta ventilatöre bağlı bir by-pass hastası, elektrik kesintisi sırasında öldü.

Richie : Jeneratöre ne oldu?

Neal : Devreye girmedi ve onu tekrar devreye sokabilecek tek kişi de hastaydı.

Richie : Komik.

Neal : Richie...

Richie : Basın bugün bayram edecek.

Neal : Biliyorum...

Richie : Acil durum protokolünü uygulamalıydılar.

Neal : Onu uygulayacak olan bendim... Baksana sen orada ne yapıyorsun? Oradan uzak dur...
(*Richie dolabı kapatır.*)

Richie : Ben *Hammersmith Recorder'da* çalışırken elektrik kesilmişti. Yılbaşı olduğunu düşünmüştük.
(*Richie bir şişe viski çıkarır ve doldurur. Telefon çalar. Neal telefona bakar.*)

Neal : Efendim?
Basın olmaz...
Basına açıklama yapacak yetkim yok...
Danışmanlardan birini bulun...
(*Sessizlik.*)
Hayır kabalaşmıyorum...
(*Sessizlik.*)
Elbette sinirlenmeye hakkım var...
Sinirlerim mahvoldu...
Sadece yalnız kalmak istiyorum...
Sadece işimi yapmak istiyorum...
Biri bana yardım edebilir mi lütfen?
Alo?

(*Telefonu kapatır. Uzun sessizlik.*)

Richie : Bu işe bu kadar bulaşmamalıydın. Sana ne?

Neal : Bulaşmak zorundayım. Umursamalıyım. Umursuyorum da. Hem de hiç istemesem de. Ama işte görüyorsun...

Richie : Anlıyorum. Yeterince umursamazsan kötü doktor olacaksın ama çok fazla umursarsan da delireceksin ve hastalara hiçbir faydan dokunmayacak vs. vs. Bu bir ikilem. Ve cevap çok çok basit.

Neal : Öyleyse hemen söylesen iyi edersin.

Richie : Doktor olmak için yaratılmamışsın. Belki sana daha az ağır gelecek bir şey denemeliydin. Mesela eğlence sektörü.

(*Uzun sessizlik.*)

Neal : Benim işim bu. Her şeyim. İşimi seviyorum.

Richie : Neden?

Neal : Çünkü fark yaratabilirim.

Richie : Kim için?

(*Sessizlik.*)

Neal : Şimdi çıldıracağım.

Richie : O ne demek? (*Sessizlik.*) Bana güvenmiyor musun?

(*Telefon çalar. Telefona Richie bakar.*)

Neal : Ben bakarım.

Richie : (*Telefona*) Evet?

(*Neal telefona uzanır, Richie uzağa çeker.*)

Neal : Ver şunu bana.

Richie : (*Telefona*) O konu hakkında ne bilmek istiyorsunuz?

Neal : Aman Tanrım. Kim o?

Richie : (*Neal'a*) Basın... (*Telefona.*) Şimdi kapa çeneni ve beni dinle. Sessiz ol, yaz bakalım, bir daktilon vardır herhalde değil mi? Elektrik kesintisi vardı, nokta. Jeneratör arıza yaptı ve biz hala bu arızanın nedenlerini araştırıyoruz, nokta.

Neal : Richie lütfen...

Richie : (*Telefona.*) Şans eseri hastanenin günlük işleyişi bu durumdan etkilenmemiştir ve ventilatöre bağlı olan birkaç hastaya da herhangi bir zarar gelmemiştir, nokta, yeni paragraf...

Neal : Sana yalvarıyorum...

Richie : (*Telefona.*) Maalesef, virgül, hastanenin bu durumdan etkilenmeyen bir bölümünde, virgül, iyileşmekte olan ölümcül bir hasta gece vefat etmiştir. Nokta, paragrafın sonu.

Neal : Hassiktir ya...

Richie : (*Telefona.*) Gece öldü. (*Sessizlik.*) Tamamen tesadüf.

(*Richie aceleyle kapar. Neal oturur, başı ellerinin arasındadır.*)

Richie : İyi misin?

Neal : Bu etiğe aykırı.

Richie : Hayır standart uygulama.

Neal : Ahlak dışı.

Richie : Başka seçeneğimiz yoktu. Riske girmek çok anlamsız olurdu.

Neal : Bir insan öldü. En azından doğruyu söyleyebilirdik.

Richie : Gülünç olma.

Neal : Peki ya ailesi? Ailesine yalan söyleyemem.

Richie : Kendini bitirmek mi istiyorsun?

Neal : Suç ortağıyız... artık seninle ahlaki bir suçun suç ortağıyız.

Richie : Ahlaki bir ne?

(*Güler.*)

Neal : Beni dinleyecek misin?

Richie : Aç mısın?

Neal : Sen neden böylesin?

Richie : Sen neden böylesin? Mıy, mıy, mıy, mıy... Güzel bir aile terbiyesi aldın. Seni seven bir ailen var. En iyi okullarda eğitim aldın. İyi bir iş, güzel bir ev, seksi bir sevgili. Aslına bakarsan akıl almaz bir rahatlığın içindesin, ama hala mutlu değilsin değil mi?

Neal : ... Ben tamamen mutluyum.

(*Richie, viski şişesini alır, doldurur, içerler.*)

Richie : Neal, her şey yoluna girecek. Herkesin bu tür şüpheleri vardır.

Neal : Ayda bir psikiyatr bir arkadaşıma gidiyorum. Dediğine göre ben de anksiyete varmış. İyilik olsun diye benden para da istemiyor ama ben yine de ödeme yapıyorum, çünkü prensiplerime aykırı.

Richie : Gerçekten anksiyete mi var? Benim için sürpriz oldu.

Neal : Önemli değil.

Richie : Kendini yiyip bitireceksin.

Neal : Bu konuda konuşmak istemiyorum. (*Sessizlik.*) Senin kendi problemlerin var benim kendi problemlerim.

Richie : Ben asla psikiyatrik yardıma başvurmak zorunda kalmadım.

Neal : Belki de kalmalıydın. Şimdi beni yalnız bırak.
(*Richie çıkar.*)

Sahne 5

Yatak odası. Gece.
Rachel and Neal yatakta yatmaktadır. Pencereden ay ışığı vurur.

Rachel : Ay çok güzel değil mi?ve güneşin batışı. Bu akşam güneşin batışı harikaydı değil mi? Altın sarısı. Hiç İngiltere gibi değildi. Londra gibi görünmüyordu. Her yer güneşliydi... Muhteşem.

Neal : Bugün tıp fakültesi dekanıyla tanıştı. Kafeteryada. Durmadan ona James diyip, güldü.

Rachel : Endişelenme.

Neal : Tam bir soytarı. Uyumsuz.

Rachel : Biraz kendini kaybetmiş, hepsi bu.

Neal : Neden hayatını dünyayı gezerek geçiriyor biliyor musun? Çünkü burada ona dayanabilecek kimsesi yok da ondan.

Rachel : Sana iyilik yaptı.

Neal : Yalan söyledi.

Rachel : Gerçekleri anlatırken biraz ekonomik davranmış.

Neal : Hastalarımdan biri öldü.

Rachel : Her zaman ölürler ayrıca bu senin hatan değildi. Eğer öyle yapmasaydı, bunun için seni sallandırırlardı.

Neal : Biliyorum. Sanki korkunç bir şey olacakmış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Esrarengiz, sinsi ve beklenmedik bir şey. Demek istediğim bu ne zaman bitecek? Şimdi ne olacak ha?

Rachel : Şu aralar aşırı stres altındasın. Sadece anksiyete.

Neal : Öyle mi? Sahiden öyle mi?

Rachel : Evet. (*Neal'ı masumca öper.*) Senin hakkında komik bir hikaye anlattı bana. Çocukken "doktor-hemşire" oyununa bayıldığını anlattı.

Neal : Nasıl yani?

Rachel : O küçük kızla derinlemesine birbirinizi tanıdığınızı söyledi.

Neal : Söyledi, öyle mi?

Rachel : Ben çok şeker olduğunu düşündüm.

Neal : Çok saçma. Yalan söylüyor.

Rachel : Ama çok sevimli bir yalan.

Neal : Bunu yapmasından nefret ediyorum. O bir... yalancı.

Rachel : Ama zararsız bir yalancı.

Neal : Bu çok aptalca. Sahiden çok aptalca...

Rachel : Ben olsam bu kadar ciddiye almazdım.

Neal : Hayır.Tabii ki hayır. Bu tam onun istediği şeyi yapmak olur. (*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Kilburn'ü hatırlıyor musun?

Neal : Belli belirsiz.

Rachel : Oh hatırlıyorsun. Hatırlıyorsun demek. O günlerde her şey ne kadar eğlenceliydi. Hem de çok eğlenceliydi. Sadece yemek almak için dışarı çıkardık. Çok ilginçti. Mumlar yakıp yerde saatlerce oturduğumuzu hatırlıyorum. Mum ışığında saatlerce yatağımızda yatardık ve bütün bir gece uzun uzun konuşurduk.

Neal : Hıım.

Rachel : Ama sahiden konuşurduk. Uzun uzun konuşurduk bütün bir gece. Hem de çok hararetli konuşmalardı.

Neal : Ne hakkında?

Rachel : Her şey hakkında. Kitaplar, filmler, gitmek istediğimiz yerler, hayatta yapmak istediklerimiz. Hep konuşurduk. Gülerdik. Hem de kıkır kıkır. Birbirimize hikayeler anlatırdık. Bilirsin canım, iletişim işte. (*Öper.*) Bir yerlere gidelim.

Neal : Nereye gitmek istiyorsun?

Rachel : Bilmiyorum. Prag. Tayland. Leeds.

Neal : Ben bir yere gitmek istemiyorum. Ben, onun gitmesini istiyorum.

Rachel : Peki ya ben?

Neal : Tatiller sinirimi bozar biliyorsun. En kötü kısmı da gidiş...

Rachel : Ve eve dönüş...

Neal : Havaalanları da sinirlerimi bozuyor...

Rachel : Ve bütün o zamanlarda ara-...

Neal : İşi düşünmeden duramıyorum.

Rachel : Daha kötüsü olabilirdi. Richie'ye baksana. Kafayı yemiş.

Neal : Hayır. Onun sadece kafası karışık.

Rachel : Aslında enteresan. Yani "karanlık bir tarafın" olması.

Neal : Kafayı yiyen benim.

Rachel : Hayır. Sen sadece endişelisin.

Neal : Ne hakkında endişeliyim?

Rachel : Her şey. Sahip olduğun her düşüncenin özünde acıklı ve hassas bir yan var. Ve ben bunu seviyorum.

Neal : Sahi mi?

Rachel : Sahi.

(*Sessizlik*.)

Neal : İşte benim sende sevdiğim de bu. Düşünce tarzın tamamen farklı. Mütevazı ve cömert. Aşırı derecede gerçekçisin ama bu gerçeklik acımasızca ya da merhametsizce değil.

Rachel : Olan biten hakkında endişelenmeni seviyorum. Kimileri asla hiçbir şey için endişelenmez ve bence bu çok sıkıcı.

(*Sessizlik*.)

Neal : Böyle sohbetler hoşuma gidiyor. Kendimi daha iyi hissediyorum.

Rachel : Sevgilim. Ben sana bakarım.

Neal : Ben sana bakarım.

Rachel : Benim bakılmaya ihtiyacım yok.

Neal : Neye ihtiyacın var?

Rachel : Hiçbir şeye. Gerçi Tayland'a bir bilet fena olmazdı.

(*Sessizlik*.)

Neal : Bak işte, şimdi de bu beni endişelendiriyor.

Rachel : Neden?

Neal : Çünkü bu biraz önce bahsettiğim şey. Maceracı ve özgür bir kadın olduğun için mutlu olmalıyım ama bana daha fazla ihtiyacın olmasını tercih ederdim.

Rachel : Belki de ihtiyacım vardır. Belki ikimizin de vardır.

(*Sessizlik*.)

Neal : Biliyor musun, hayattaki amacım giderek daha fazla senin gibi olmaktı. Ve bana kalırsa büyürken ben senin gibi oldum, sonra da sen benim gibi oldun.

Rachel : Bence de.

Neal : Belki evlilik dediğin böyle bir şeydir. Giderek birbirine benzersin. Yeteri kadar yakınlık ve sıcak bir ilişki sağlandığında insanlar birbirinin kopyası olur. Ve ben de senin kopyan olmak istiyorum.

Rachel : Ben de senin kopyan olmak istiyorum.
(*Sessizlik.*)

Neal : Demek istediğim, seninle evlenmek istiyorum. Bu beni mutluluktan havalara uçurur.

Rachel : Beni de. Biliyorsun. Bir gün...

Neal : Birbirimizden hiç sıkılmadık. Asla tartışmadık. Hiçbir tuhaflık ya da karışıklık yaşamadık ve belki de hiç yaşamayacağız. Belki birbirimize karşı bağışıklık kazandık. Sanırım öyle. Evet, evet. Bağışıklık kazandık. (*Sessizlik.*) Az önce birbirimize evlenme mi teklif ettik?
(*Uzun sessizlik. Richie kapıda durmuş, seyretmektedir. Neal, Richie'ye bakar, Rachel'ın üstünü örter. Rachel döner ve Richie'yi görür.*)

Rachel : Merhaba.

Richie : Merhaba. (*Sessizlik.*) Banyoyu arıyordum.

Rachel : Yan kapı. Sana göstereyim.

Neal : Yan kapı işte. Yanlış yere girmene imkan yok.
(*Richie gider.*)

Neal : Sen de gördün mü?

Rachel : Neyi?

Neal : Orada öyle durup bizi seyredişini?

Rachel : Görmedim.

Neal : Orada durmuş bizi seyrediyordu. Çok uzun süredir. Hem de hiç sesini çıkarmadan.

Rachel : Büyük ihtimalle utanmıştır.

Neal : Utanmıyordu. Zevkle seyrediyordu.

Rachel : Yok canım....

Neal : Gözünü dikmiş sana bakıyor, kıçını seyrediyordu.

Rachel : Neden öyle bir şey yapsın ki?

Neal : Sence neden?

Rachel : Komik olma.

Neal : Ben değil, sen komik oluyorsun... O...

Rachel : Ne? Endişelenme tamam mı?

Neal : Endişelenmiyorum...

Rachel : Güzel, unut gitsin...

Neal : Tamam, unutulmuştur.

Rachel : Bak beraberiz. Sen ve ben. Yalnız. Birlikte...

Neal : Biliyorum. Kesinlikle...

(*Sessizlik.*)

Rachel : Şimdi ne yapacağız?

Neal : Banyonun nerede olduğunu biliyor. Ona göstermiştim.

Rachel : Belki unutmuştur...

Neal : Hayır. Böyle bir şey unutulmaz.

Rachel : Off Neal...

Neal : Bana inanmıyorsun değil mi?

Rachel : Aptallaşma. Sadece ben...

Neal : Aptallaşmıyorum. Asıl sen...

Rachel : Ne?

Neal : Bunu söylemekten nefret ediyorum ama...

Rachel : Söyleme öyleyse.

(*Sessizlik.*)

Neal : Sanırım biraz... saflığın tuttu.

Rachel : Saflık mı?

Neal : Bence öyle.

Rachel : Neal, lütfen yetre artık. Herhalde ne diyeceğini bilemedi.

Neal : Bizi seyrediyordu. Seni seyrediyordu.

Rachel : Ne olmuş yani?

Neal : Ne olmuş yani? (*Sessizlik.*) Ne olmuş yani? (*Sessizlik.*) Bundan hoşlanmıyorum, o olmuş yani.

(*Sırtını döner. Işık kararır.*)

Sahne 6

Neal ve Rachel'ın evi. Sabahleyin.

Richie, yerde bir viski şişesine sımsıkı sarılmış olarak yüz üstü yatmaktadır. Neal ayakta, kravatını bağlar.

Neal : Bugün ne yapıyorsun? (*Sessizlik. Ayağıyla Richie'yi dürter.*) Uyan Richie. (*Richie'nin yüzüne vurur.*) Sen ne yaptın? (*Yere bakar, bir şırınga ve ufak bir şişe alır.*) Seni geri zekalı pis herif. (Hemen *Richie'nin yüzüne vurur. Rachel gelir, bir havlu sarınmıştır, saçları ıslaktır.*)

Rachel : Nedir bu gürültü patırtı?

Neal : Kendine Ketamin[4] şırınga etmiş.

Rachel : Aman Tanrım. Çantamı getireyim.
(*Neal, Richie'nin nabzına bakar.*)

Neal : Hastaneyi ara. Helikopterle, elektro şok aletini göndermelerini söyle. Damardan müdahale etmeleri gerekebilir, hazırlık yapsınlar. (*Rachel telefon eder. Richie, kendine gelir, gözlerini kırpıştırarak etrafa bakınır. Rachel telefonu kapatır.*)

Rachel : Tanrıya şükür.

Neal : Bunu nereden aldın? Yürütmüş... Bu çok ciddi bir genel anestezi ilacı. İnsan öldürmenin en kolay yolu, çünkü nasıl kullanılacağını bilmezsen adamı öldürürsün.

Richie : Ve bunu Moskova Caddesinin köşesindeki her babanneden alabilirsin. Sakinleş.

Neal : Eroin de çakabilirdin.

Richie : Her zaman çaktığım şey o. Tripleri bir bilsen. Bazen de Berlin'den aldığım ters haç baskılı tişörtümü giyip, tırnaklarımı siyaha boyayıp partilere gidiyorum.

Neal : Bunu benim evimde kullanırken yakalansaydın hapsi boylayan ben olurdum.

Richie : Ben de seni ziyaret ederdim.

Neal : Çantamdan çalmış olabilirdin. Ya da ecza dolabımdan. Burnumun dibinden yani...

Rachel : Yardımcı olmuyorsun Neal...

Richie : Beni mi suçluyorsun? Beni? Bütün bu insanların içinde beni...?

[4] Ketamin: Bir tür genel anestezi ilacı. (ç.n.)

Neal : Evet.

Richie : Vay be sen ne taşaklıymışsın? Çok şaşırdım. (*Sessizlik*.) Sahiden çok şaşırdım. (*Sessizlik*.) Tamam. Ben yürüttüm. Hadi vur beni.

Neal : Anlamıyor musun? Bir gün bir sedyede seni hastaneme getirecekler ve ben hayatını kurtarmak için uğraşacağım.

Richie : Umarım iyi bir doktorsundur.

Neal : Sence yeterince tartışmadık mı?

(*Richie oturur.*)

Neal : Daha ne kadar var?

Richie : Hiç.

Neal : Ne kadar Richie?

Richie : Beş miligram.

Neal : Hiç komik değil, bir sürü derdim var benim.

Richie : Senin derdin mi var?

Neal : Benim ya da senin. Artık anlatmaya çalışmayacağım.

(*Richie ilacı çıkarır ve uzatır.*)

Neal : Çok ileri gittim falan demeyecek misin; battığın yer yeterince derin değil mi?

Richie : Tek söyleyebileceğim Tanrı'yı gördüm ve onu tekrar görmek istiyorum.

Neal : Muhtemelen göreceksin.

Richie : Tamam bu kadar yeter. Artık yeter.

Neal : Kapıdan içeri kafa tası parçalanmış, ciğerleri yerinden çıkmış biri her girişinde "Bu kadar yeter. Artık yeter." diyebileceğini mi sanıyorsun? Ha? Bir düşün bakalım.

Rachel : Bak, biraz şey oluyorsun...

Neal : Ne oluyorum? Endişeli mi?

Rachel : Evet.

Neal : Güzel. (*Sessizlik*.) Endişeli, güzel. (*Sessizlik*.) Çok mu endişeli yoksa sadece endişeli mi?

Rachel : Bana niye sinirleniyorsun?

Neal : Özür dilerim. Özür dilerim ama...

Rachel : Ama ne? (*Sessizlik*.) Yapma şunu Neal. Hiç hoş değil.

Neal : Özür dilerim...

Rachel : Bu kadar mı?

(*Rachel yatak odasına gider.*)

Richie : Şimdi becerdin işte. Onu kızdırdın. (*Sessizlik.*) Bir süre senin için sessiz protesto oyunu başladı. Hani ne söylesen bakmaz, cevap vermez ya da sana sanki bir bok çuvalıymışsın gibi davranır. Eminim bu oyunda süperdir. Şimdi senden içeri gidip, onunla aranızı düzeltmeni bekliyorum. Git ve neşelendir onu. Git ve ona neşelenmesi için bir şeyler ver. Şöyle güzel**,** uzun süren ve zorlu bir neşelendirme yöntemi bulursun sanırım.

Neal : Bizi ne zaman yalnız bırakacaksın?

Richie : Anlamadım?

Neal : Bu kadar yeter, buradan hemen gitmeni istiyorum.

Richie : Öyleyse bana borç para vermen gerekecek.

(*Neal para çıkarır ve Richie'ye verir.*)

Richie : Rachel'la bu konuyu konuşmayacak mısın?

Neal : Buradan gitmeni istiyor. Bana öyle söyledi.

Richie : Emin misin?

Neal : Bir otel bulur bulmaz gitmeni istedi.

Richie : Ama bu, biraz zaman alacaktır.

Neal : Bu benim değil, senin problemin. Anlıyor musun? (*Sessizlik.*) Ve gelecekte herhangi bir zamanda, benim hakkımda hayali, iğrenç şekilde uydurulmuş çocukluk anılarımızı anlatmazsan minnettar olacağım.

Richie : Neden söz ettiğini anlamadım.

Neal : Şu benim hakkımda anlattığın "doktor-hemşire" oyunu. Bunu okulda da anlatıyordun. Hiç değişmedin değil mi?

Richie : Bazen o oyunun versiyonlarını da anlatıyorum.

Neal : Ne?

Richie : Bazen itfaiyeci oluyorsun.

Neal : Sen hastasın.

Richie : Sana bir iyilik yaptım. En azından artık seni, solak, her şeyden çok işini düşünen ve devamlı insanları doğrayan biri olarak düşüneceğine, ilginç biri olarak düşünüyor. Keşke benim de böyle şeyler yapacak bir arkadaşım olsa.

Neal : Senin hiç arkadaşın yok Richie.

Richie : Bunu kişiselleştirmeye gerek yok.

(*Rachel, gelir, üzerinde bir bornoz vardır, su ısıtıcıyı doldurur.*)

Richie : Şimdi işe mi gideceksiniz?

Neal : Burada seni tek başına bırakmayacağız.

Rachel : İstiyorsa kalabilir, bugün izin alacağım.

Neal : Neden?

Rachel : Kendimi iyi hissetmiyorum.

Neal : Neyin var?

Rachel : Bilmiyorum. Sadece işe gitmek istemiyorum.

Richie : E bunda yanlış bir şey yok canım.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Çok yorgunum, hepsi bu.

Neal : Gel şu bezelerine bir bakayım.

(*Bezelere bakmak için yanına gider, Rachel onu ittirir.*)

Rachel : Çekil başımdan.

(*Rachel tekrar yatak odasına döner, kapıyı çarpar.*)

Richie : Histeri...

Neal : Ben şimdi ne yaptım?

Richie : Seni payladığı zaman bayılıyorum. Seni azarlayışı çok hoşuma...

Neal : Ne yaptım ben?

(*Uzun sessizlik.*)

Richie : Neal, gerçekten aranızda sorun çıksın istemiyorum.

Sahne 7

Nehir kenarı. Öğleden sonra.
Rachel ve Richie yürümekteler, Rachel'ın elinde bir demet peygamber çiçeği vardır.

Richie : Keşke şimdi yüzebilsem.

Rachel : Bu nehirde yüzemezsin. Menenjit kaparsın.

Richie : Kim takar?

Rachel : Biliyor musun, yapmamalıydık. Kendimi biraz rahatsız hissediyorum.

(*Rachel, sigaranın dumanını üfler.*)

Richie : Ne yaptık ki?

(*Kıkırdarlar. Dururlar ve güneşi izlerler.*)

Rachel : İşte insan izin gününü böyle geçirmeli. Ara sıra bir öğleden sonrasını pub'ta geçirmenin neresi yanlış? Ya da arada hastayım diye izin almanın nesi kötü? Veya arada bir söylenen... yalanın?

Richie : Bu Hipokrat yeminine aykırı.

Rachel : İzin günlerimi, Springfield'daki akıl hastalarıyla ilgilenerek geçiriyorum. Eğer tatile çıkmazsam çok yakında onlardan biri olacağım.

Richie : Hayır. Hayır olmayacaksın.

Rachel : Her şeyin eskisi gibi olmasını o kadar çok isterdim ki. Daha mezun olmamışız, sen uzaklara gitmemişsin, hiçbirimizin hiçbir şeyden haberi yok. Neal'ın benimle uzaklara gelmesini istiyorum. İşten, evden, ipotekten kaçmasını ve kaybolmayı. İş yok, sorumluluklar yok, sadece biz ve sırt çantalarımız.

Richie : Nereye mesela?

Rachel : Bir dünya turu bileti alıp, ondan sonra da nereye gitmek istersek oraya.

Richie : Elde etmek için uğraştığınız her şeyi bırakarak mı?

Rachel : Her gün sabahın köründe, High Street'in buz gibi dondurucu soğuğuna akıp oradan da tıka basa dolu metroya biniyorum. Neden? Sigara bağımlılarının boğaz iltihabını ve nefes darlığını tedavi etmek için, kanser teşhisleri koymak için, kimsenin teşhis koymaya bile cesaret edemediği şizofrenlerle uğraşmak için... ve bunların hiçbirinin tedavisi yok.

Richie : Haklısın. Oldukça sıkıcı gibi.

Rachel : Ama sen, bir sürü yer gördün, enteresan insanlarla tanıştın. İşinde harika bir kariyer yaptın.

Richie : O kadar da iyi değilim.

Rachel : Buna inanmam. O kadar hikaye nerden çıkıyor peki?

Richie : Bütün bunlar hakkında Neal ne düşünüyor?

Rachel : Neal olmadan da gidebilirim.

Richie : Sahi mi?

Rachel : Başka ne yapabilirim ki? Aslında haklısın. Bazen çok sıkıcı olabiliyor.

Richie : Öyle söyleme.

Rachel : Kötü bir şey söylemek istemedim ancak...

Richie : Yo, yo devam et. Dinliyorum... Kıt fikirli insanlarla birlikte olan böylesi dengeli birini her zaman bulamazsın.

Rachel : Ben o kadar da dengeli değilim. İstediğim zaman uçuk kaçık olabilirim.

Richie : Uçuk kaçık kadınlara bayılırım. Süper olurlar.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Sence ben saf mıyım?

Richie : Bu da ne demek şimdi?

Rachel : Saf işte. Safım değil mi?

Richie : Hayır.

Rachel : Bazen bunu düşünürüm. Sabahın erken saatlerinde. “Ruhumun karanlık gecelerinde”...

Richie : Ruhunun karanlık gecelerinde saf olduğunu mu düşünürsün?

Rachel : Evet.

Richie : Sahi mi? Ben de.

Rachel : Haydi canım.

Richie : Ben de ruhumun karanlık gecelerinde saf olduğumu düşünürüm. Her zaman.

Rachel : Bazen bence şey bile saflık... mutlu olmayı beklemek.

Richie : Bence de.

Rachel : Ama aslında öyle değil. Sadece... iyimser olmak. Ümit etmek.

Richie : Karşı konulamaz eşitsizliklere karşı... sessizce ümit etmek.

Rachel : Ümitle beklemek.

Richie : Ümitle ve sessizce beklemek.

Rachel : İdealistçe.

Richie : Hatta Don Kişotvari...

Rachel : O ne demek?

Richie : Şu demek... sen saf değilsin. Aslına bakarsan safın tam tersisin demek. Evet kesinlikle saf bir yanın var... ama bunda yanlış olan bir şey yok. Yani demek istiyorum ki sen safsın ama aynı zamanda... zeki ve açıkgözsün. Ben de bunu seviyorum.

(*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Sanırım artık dönmeliyiz.

Richie : Bir tane daha içmek ister misin?

Rachel : Çok kötüsün.

Richie : Biliyorum. Ama bir özürüm var.

Rachel : Ne?

Richie : Buna engel olamıyorum.

Rachel : İşte kötü olan da bu.

Richie : Aaa. Bak bunu seveceksin. Bir at bara girer ve kendine bir bira söyler. Peki barmen ata ne cevap verir?

Rachel : Richie...

Richie : Haydi, barmen ata ne söyler? (*Uzun sessizlik.*) Gitmemi ister misin?

(*Sessizlik.*)

Rachel : Dürüst olmamı ister misin?

(*Sessizlik.*)

Richie : Pek sanmıyorum.

Rachel : Sanırım en doğrusu bu.

(*Sessizlik.*)

Richie : Bir sonraki durağım Galler olacak. Kararımı çoktan verdim. Bu konuda konuşup beni vazgeçirmeye çalışma...

Rachel : Galler çok güzeldir. Neal ve ben eskiden oralara giderdik.

Richie : Tekneler, martılar, fish'n chips, uçurumlar. Uçurumları severim. Çok güzel olacak. Bir oda kiralayacağım. Kimse olmadığı için, kışın acayip ucuz oluyor.

Rachel : Şimdi kış değil.

Richie : Biliyorum.

Rachel : Kendinden sıkılacaksın.

Richie : Biliyorum. (*Uzun sessizlik.*) Dün gece bir rüya gördüm. Bir deniz kıyısındaydık.

Rachel : Biz mi?

Richie : Ama İngiltere'de değil... Tayland herhalde... Hava ılıktı, gökyüzü mosmordu ve biz deniz kestanesi ile midye yiyorduk. "Beach party" gibiydi. Midye partisi, tıpkı Elvis filmlerinde olduğu gibi, *midye partisi*. Hepimiz biraz deniz kestanesi, midye alan bulup pişirmek zorundaydık. Sen ve ben takımdık. Hiçbir şey bulamadık ve sonra gidip adamın birinin deniz kestanelerini yürüttük. Sonra

da karanlıkta sahilde oturarak, yıldızları seyrederek, o muhteşemliği, güzelliği, inanılmazlığı içimize çekerek onları pişirdik ve yedik, sadece sen ve ben. Dayanılmaz bir baş ağrısı tuttu ve sen sanki sihir yapıyormuşsun gibi, deniz kestanelerini dondurmaya çevirdin. Ben dondurmayı yedim ve baş ağrım geçti. Sence bu ne anlama geliyor?

Rachel : Sanırım hiçbir anlama gelmiyor. Genellikle iyi olanlar anlamsız olanlardır.

Richie : Hayır ben ciddiyim. Sen Freud, Jung ve bütün o gürültücü Viyana'lıları okudun. Neden deniz kestanesi?

Rachel : Pekala… onların taşak olduğu çok açık değil mi?

Richie : Bence bu bir şey ifade ediyor.

Rachel : Hayır, anlamı bu işte. Freud, testislerine bir şey olduğunu, Jung ise kendini bir testis olarak gördüğünü söylerdi. Yine de sakın bana dondurmanın ne olduğunu sorma. (*Sessizlik.*) Belki de hiçbir zaman senin olamayacak bir şeyi istediğini ifade ediyordur. Metafiziksel bakarsak, mönüde olmayan bir şeyi yani.

Richie : Nicky mi?

Rachel : Her zaman lezzetsizi lezzetli yapmak için bir şeyi ya da birini arıyorsun. Belki de bunu senin için sadece Nicky yapabilir. (*Sessizlik.*)

Richie : Problem bilememek. Nerde olduğunu, iyi olup olmadığını bilememek... kiminle olduğunu… Kendimi dışarı itilmiş hissediyorum… Aramadı bile. Neden hiç beni aramadı?

Rachel : Nerede olduğunu bilmiyor.

Richie : İstese bulabilirdi.

Rachel : Nasıl?

Richie : Tahmin edebilirdi.

(*Sessizlik. Rachel, Richie'nin omzuna hafifçe vurur.*)

Rachel : Çiçekler için teşekkür ederim. Neal bana sadece bir kez çiçek aldı. Ona aldığı çiçekleri beğenmediğimi söyledim ve bana bir daha hiç çiçek almadı.

Richie : Peki bunları beğendin mi?

Rachel : Evet. Çok güzeller.

(*Sessizlik. Birbirlerine bakarlar. Richie öpmeye çalışır, Rachel kaçar.Tekrar dener.*)

Rachel : Richie...

Richie : Düşünüyorum.

Rachel : Ne düşünüyorsun?

Richie : Hep seni düşünüyorum. Seni aklımdan çıkarmayı denedim. Bunun sadece şehvet olduğunu sandım... ama daha fazlasıymış.

Rachel : Aptallaşma...

Richie : Birbirimizi anlıyoruz.

Rachel : Öyle mi...?

Richie : Seninle birlikteyken sanki havai fişekleri seyrediyorum. Seninle birlikteyken sanki ben havai fişeğim. Damarlarımdan elektrik akıyor. Ay ışığı gözlerimi kamaştırıyor ve kör oluyorum. Memnunum. Büyülenmiş durumdayım... Ama ne zaman ki seninle değilim, dalgın, kendi kendimle konuşarak, kayıp bir halde dolaşıyorum, tişörtümü ters giymiş, bağcıklarım bağlanmamış, pantolonum üzerimden düşmüş, boşluk, tam anlamıyla bir boşluk. Bize uygun biçimde İncili okumak istiyorum. Çatılardan ya da çok katlı bir otoparkın tepesinden bağıra bağıra okumak... Kendimi basitleştirmiyorum değil mi...? Çok hoşsun. İki harika bacağın üzerindeki harika bir dünyasın sen. Birlikte her şeyi yapabiliriz. Birlikteyken mutluluğun Kral ve Kraliçesi olabiliriz. Bu tam anlamıyla mümkün. Şu an gülünç görünmekten korkmuyorum. Hiçbir şeyden korkmuyorum. Yani iş açısından demek istiyorum.

(*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Pardon...? Her şeyi anlamadım sanırım...

Richie : Gel ve benimle birlikte Galler'de yaşa.

Rachel : Seninle mi? Seninle?

Richie : Evet. Benimle.

Rachel : Peki ya Neal?

Richie : Siktir et Neal'ı. Kendine bir baksana. Uzaklara nasıl baktığına. Sessiz, sessiz dalıp gidişine...

Rachel : Bu çok utanç verici.

Richie : Utanışına...

(*Rachel'ı öper.*)

Rachel : Ne yapıyorsun seni... seni budala. Seni ahmak...

(*Rachel(ı tutar,şehvetle ona sarılır. Rachel kurtulur.*)

Rachel : Şunu yapmayı keser misin? Neal'ı seviyorum. İpoteğimiz var. Ve bu çok ciddi.

Richie : Neal'dan sıkıldığını söylemiştin.

Rachel : Ben... ben sıkılmadım...

Richie : Kafanı topla ve cevap ver. Ne istiyorsun?

Rachel : Ne istediğimi ben de bilmiyorum. (*Sessizlik.*) Sen de bilmiyorsun. Baksana sarhoşsun.

Richie : Sen de.

(*Rachel gider. Işıklar kararır.*)

Perde 2

Sahne 1

Fransız restoranı. Akşam.
Neal, Rachel ve Richie bir masada oturmuş, şarap içmekteler.

Neal : (*Sarhoş.*) Tıp fakültesindeyken, etik üzerine uzun uzun düşünerek ne kadar zaman harcadık? Ha? Öğrenci birliğinin kantininde ağız dalaşıyla ne kadar boş saatler, haftalar, aylar geçti kim bilir, ne hakkındaydı onu bile hatırlamıyorum, ötenazi ya da onun gibi bir şeydi. Tıp camiasında da durum aynıydı. Şunu çokeşle, bunu yok et... Öğrencilerin ahlaki birikimlerini... ödetmek? Saçmalık. En acımasızca olanı da, kayıtsız şartsız sağlık otoritelerine katılmak ve böylece allahın belası bir yönetici olabilmekti. (*Richie esner.*) Kimse umursamaz. Kimse anlamaz. Kimse anlamak istemez. (*Sessizlik.*) Ne demek istediğimi anlıyor musun?

Rachel : Ne dedin? Dinlemiyordum.

Neal : Tıbbi etikten söz ediyorum.

Rachel : Ah, bu tıbbi etik konuşmalarını asla dinlemedim.

Richie : Sence salyangozlar, istiridyelerle aynı derecede afrodizyak mı?

Rachel : Kurbağa bacağı ısmarladığını sanıyordum.

Richie : Tadı tavuk gibi oluyor. Ördek nasıl?

Rachel : Çikolata sos inanılmazdı.

Neal : Ben çok kötü bir doktorum. Evet. Bu, bu kadar basit.

Richie : Şunu dinleyin. Bir at bara giriyor ve bir bira ısmarlıyor. Barmen ata ne diyor? (*Sessizlik.*) “Neden üzgünsün?” (*Uzun sessizlik.*) Tuvalete gitmeliyim. (*Masadan kalkar.*)

Neal : Sence alkolik olduğunu biliyor mu?

Rachel : Evet biliyor.
(*Sessizlik.*)

Neal : Şimdi orda...

Rachel : Ne?

Neal : Tuvalette... uyuşturucu alıyor mudur?

Rachel : Ne bileyim? Nasıl bilebilirim ki?
(*Sessizlik.*)

Neal : Üzgünüm. Bu senin için çok garip olmalı. İşler biraz çığırından çıktı.

Rachel : İşler oldukça çığırından çıktı.

Neal : Hep Richie yüzünden. Onun hakkında bilmediğin bir sürü şey var.

Rachel : Mesela?

Neal : Bir sürü şey işte.

Rachel : Ne gibi?

Neal : Mesela... O deli öyle değil mi? Eminim benim de bilmediğim bir şeyler vardır. (*Sessizlik*) Bu akşam seninle yalnız kalmak istiyordum. Seninle konuşmaya ihtiyacım vardı.

Rachel : Ne hakkında?

Neal : Herhangi bir şey. Öylesine konuşmaya ihtiyacım vardı. Sana iyi olup olmadığını sormak. Seni sevdiğimi söylemek.

Rachel : Ben de seni seviyorum.
(*Neal bir bardak şarap doldurur ve içer.*)

Neal : (*İyice sarhoş olmuştur.*) Bak, aşk hakkında şöyle bir teorim var... Zihinlerimiz yüksek bir binanın asansörüne açılan bir kapıdır. Ve kalplerimiz o kapıların arkasındadır. Ne zaman aşık oluruz, işte o zaman kapılarımızı açar ve duygularımızın dışarı çıkmasına, diğer insanların duygularının da içeri girmesine izin veririz... Ruhlarımız el ele tutuşur ve çırılçıplak hoplaya zıplaya oynar... özgürce... (*Sessizlik.*) Hayır... biz asansörüz ve kalplerimiz... Hayır... bir sürü düğme var, bak... ve biz onlara basarız... (*Sessizlik.*) Ve sonra da ya aşağı ya da yukarı gideriz. Peynir ısmarlayacak mıyız? (*Uzun sessizlik.*) Nasılsın?

Rachel : Çok yorgunum.

Neal : Sen hep yorgunsun.

Rachel : Bu da ne demek şimdi?

Neal : Hiçbir şey demek değil. Endişelendim. Belki de bu narkolepsidir[5]. (*Sessizlik.*) Hiçbir anlamı yok. Sadece aklından geçenleri bana söylemeni isterdim. (*Sessizlik.*) Hiçbir şey söylemiyorsun.

[5] Narkolepsi: Uyku bozukluğudur. Hastalar gündüz aşırı uyku eğilimi gösterir. (ç.n.)

Rachel : O... bu sabah beni öpmeye yeltendi. Arsız piç.

Neal : Ne?

Rachel : Nehir kenarında yürüyüşe çıktık ve bana saldırdı.

Neal : Saldırdı mı?

Rachel : Önemli bir şey değildi. Göğüslerimi falan sıktı.

Neal : Aman Tanrım. Emin misin?

Rachel : Olabildiğince. Yani sıktığı kesinlikle benim göğüslerimdi.

Neal : Aman Tanrım. Yani şey yapmadığından eminsin...

Rachel : Ne yapmadığından emin miyim?

Neal : Sadece sarılmadığından ya da onun gibi bir şey işte.

Rachel : Oldukça eminim Neal. Gerçekten öyle yapmak istemedi. Çok sarhoştu.

Neal : Bu neyi değiştirir ki? O her zaman sarhoş.

Rachel : Ben icabına baktım. Büyütmeye gerek yok.

Neal : Hayır büyütmeye gerek var. Çok ileri gitti Rachel. Onu öldüreceğim.

(*Neal biraz daha şarap koyar ve tepesine diker. Rachel elini tutar.*)

Rachel : Daha fazla konuşma Neal. Ve lütfen bundan ona söz etme.

Neal : Elbette edeceğim. En azından prensip olarak.

Rachel : Bilgiçlik taslama.

Neal : Bilgiçlik mi?

Rachel : Evet. Bilgiçlik taslama.

Neal : Hayır. Öyle bir şey yapmıyorum. Belki biraz , ama ona da bilgiçlik denmez. Büyük fark var... Var mı, yok mu?

(*Richie döner. Sessizlik*.)

Richie : Tatlı isteyen var mı?

Neal : Sanırım kendininkini yedin. Hatta benimkini de yedin.

Rachel : Akşam akşam yeterince yedim.

Neal : Hesabı isteyelim mi?

Rachel : Mmm.

(*Neal garsonu yakalamaya çalışır, beceremez. Richie parmaklarını şıklatır.*)

Richie : Garson! (*Sessizlik.*) *(Rachel'a)*Sıra sende.

Rachel : Bu çok gülünç. (*Ayağa kalkar.*)

Richie : Kirpiklerini kırpıştırarak bak ona.

(*Bir garson bulmak için gider. Sessizlik.*)

Neal : Dinle, eski dostum... (*Şarabından yudumlar.*)

Richie : Ne oldu eski dostum?

Neal : Bu sana çok... saçma gibi gelebilir... ancak, sanırım Rachel'a bir özür borçlusun.

Richie : Niçin?

Neal : Çünkü olayların biraz çığırından çıktığını düşünüyorum.

Richie : Nasıl yani?

Neal : Eee... anla işte... şu asılma meselesi.

Richie : Asılma mı?

Neal : Yapma şunu Richie. Geldiğinden beri ona asılıyorsun.

Richie : Asılmak mı? Ben mi?

Neal : Ve diğer yaptıkların tabii.

Richie : Ne?

Neal : Neler olduğunu biliyorum? İkinizin arasında. Nehrin kenarında.

(*Sessizlik.*)

Richie : Dostum, neden söz ettiğine dair en ufak bir fikrim yok.

Neal : Bence var.

Richie : Hayır yok. Ne oldu?

(*Sessizlik.*)

Neal : Bu aptalca gelecek... ama Rachel nehrin kenarında bir şeyler olduğunu söyledi. Ona sarılmışsın ya da onun gibi bir şey ve...

Richie : Sarılmış mıyım?

Neal : Mmm.

Richie : Evet, sarılmış olabilirim. Sadece onu biraz neşelendirmek için...

(*Sessizlik.*)

Neal : Anlıyorum. Tamam.

Richie : Ne oldu ki?

Neal : Bilmiyorum. Sanırım... seni yanlış anladı.

Richie : Beni yanlış anladığını mı söylüyorsun?

Neal : Göğsünü sıktığını söyledi?

(*Richie gözleri kocaman açılmış şekilde bakar.*)

Richie : Neee?

Neal : Böyle söyledi. Ve inan bana hikayeler anlatmak... zorunda kalmaktan nefret ediyorum ama...

Richie : Göğsünü sıktığımı mı söyledi? (*Neal onaylar. Sessizlik.*) Çok mu sıkmışım?

Neal : Hiçbir fikrim yok.

(*Sessizlik.*)

Richie : Peki hangisini sıkmışım?

Neal : Dinle, kıçına bir çimdik atmış olabilirsin ya da başka bir şey yapmış olabilirsin... arkadaşça tabii, hani, eee, tatlı bir şekilde, şakadan...

Richie : Benden söz ettiğine emin misin?

Neal : Kimden söz ettiği çok netti.

Richie : Şok oldum. İncindim. Kalbim kırıldı. Sahiden.

Neal : Sakın bunun ... tam bir sürpriz olduğunu söyleme.

Richie : Ama öyle.

Neal : Off. (*Sessizlik.*) Sahi mi?

Richie : Sürtük.

Neal : Bak, benden bu konuda konuşmamı istemedi bile...

Richie : Eminim istememiştir. İstemediğinden hiç şüphem yok...

Neal : Bir şeyler olmuş olmalı.

Richie : Çok sıkıntılı bir kız Neal. Bunu bildiğini sanıyordum.

Neal : Ne demek istiyorsun?

Richie : Haydiii. O “yolculuk tutkusu”. O “Hayatım çok monoton ve aşırı düzenli...” lafları. O çok hoş bir kız Neal, ondan hep hoşlandım ve ona saygı duydum ve dahası onun bu hassasiyetinin senin için iyi olduğunu düşünüyorum... fakat o zavallı. Yapışkan. Güvensiz. Eminim Katolik’tir. Katolik mi Neal?Öyle basmakalıp dua etmekten nefret ederim... ama insan bazen mecbur kalıyor.

Neal : ... Hayır değil. (*Sessizlik.*) Neden böyle bir şeyi uydursun Rich?

Richie : Neden mi?

Neal : Evet.

(*Sessizlik.*)

Richie : Çünkü o bir yalancı.

Neal : Yalancı olan sensin.

Richie : Sana asla yalan söylemem.

Neal : Bana hep yalan söylersin.

Richie : Böyle bir konuda asla söylemem.

Neal : Rachel da söylemez.

Richie : İyi de ben de söylemem. Ne yapmaya çalıştığını anlamıyor musun? Bu bilinen en eski yöntemdir.

Neal : Ne demek istiyorsun?

Richie : Kıskanıyor.

Neal : Neyi?

Richie : Neyi mi?

Neal : Evet neyi?

(*Sessizlik*.)

Richie : Bunu bilmiyorsan, sana ben söyleyecek değilim...

Neal : Söyle, söyle. İlgimi çekti.

Richie : Çünkü biz çok iyi iki arkadaşız, açıkçası...

Neal : Bak... bir kez olsun bana gerçeği anlat.

Richie : Sana gerçeği anlattım.

Neal : Annenin üzerine yemin et.

Richie : Babamın üzerine de ederim. Memnuniyetle. (*Sessizlik*.) Tamam mı? Kafanda bir şey varsa, benimle her zaman konuşabilirsin.

(*Rachel gelir, oturur.*)

Rachel : Ben hesabı ödedim. Kahve istemedin değil mi?

Richie : Ben bir taksi çağırayım.

(Richie gider. Sessizlik.)

Neal : Bak bu konu hakkında son kez konuşuyorum...

Rachel : Lütfen...

Neal : Ama bir ikilem içindeyim...

Rachel : Ne ikilemi? Önemsiz bir şeydi. Gerçekten önemsiz.

Neal : Söylediklerini reddediyor. Hem de hepsini.

Rachel : Peki bu seni şaşırttı mı?

Neal : Evet. Sanki hafızasını kaybetmiş.

Rachel : Belki de kaybetmiştir.

(*Sessizlik*.)

Neal : Sence gerçekten... hatırlamıyor mu? (*Sessizlik*.) Hayır. Böyle bir şeyi unutmazsın. Bütün bu olanlardan emin misin?

Rachel : Neyi ima ediyorsun Neal?

Neal : Hiçbir şeyi ima etmiyorum. Tek istediğim şu işin aslını öğrenmek.

Rachel : İyi de, sanki benden şüpheleniyormuşsun... gibi konuşuyorsun.

Neal : Hayır şüphelenmiyorum. Şüphelenecek ne var ki? Şüphe? (*Sessizlik.*) Tek merak ettiğim... neden bana daha önce anlatmadın? Ha? Bana anlatmadığın başka ne var?

Rachel : Off, unut gitsin tamam mı?

Neal : Tamam. Unutulmuştur. Başka hiçbir şey söylemeyeceğim. (*Uzun sessizlik.*) Sahiden bu konuda konuşmamız gerektiğini düşünüyorum... (*Sessizlik.*) O benim en iyi arkadaşım. En eski dostum.

Rachel : Keşke sana hiç anlatmasaydım...
(*Şarabından yudumlar. Sessizlik.*)

Neal : Neden?

Rachel : Allah aşkına Neal. Neden her konuda bu kadar gerginsin?

Neal : Gergin mi?

Rachel : Evet gergin. Çok gergin bir insansın.

Neal : Demek gergin? Eskiden duygusaldım... Şimdi gergin oldum öyle mi?

Rachel : Eskiden seni tanıdığımı düşünüyordum. Ama gerçekten tanıdığımı... Sonra sen böyle davranmaya başladın... Ve ben de bazen seni hiç tanımadığımı düşünmeye başladım.
(*Sessizlik.*)

Neal : Bu hafta yüz saat çalıştım. Tam yüz saat.

Rachel : Ben de.
(*Sessizlik.*)

Neal : Tam üç yıldan beri o şeytani yerde giderek gücümü kaybediyorum, ayaklarım ters gidiyor, sorunlarımı birbirine ekleyip hepsini erteliyorum ya da bir masaya saplanıp ders çalışıyor veya rapor yazıyorum. Doğru götleri yalamış olsaydım ben de Chelsea ya da Westminster'da olabilirdim. Oralarda insanların tek derdi tenis kortları ve barbeküler.

Rachel : Bunun sana zarar vermesine izin veremezsin.

Neal : O nedenmiş?

Rachel : Çünkü bana da zarar veriyor.
(*Neal biraz daha şarap koyar ve içer.*)

Neal : Otuzuma geldim ve tenim hiç güneş göremedi. Anksiyetem var ve tek düşünebildiğim, başka birilerinin eğlendiği. Onun gibi

insanların durmadan eğlendiğini düşünüyorum. Hiç eğlenmiyorken bile durumu benden daha iyidir. Bütün hayatımı harcadım. (*Uzun sessizlik.*) Gidip taksi nerede kaldı bir bakacağım.

(*Neal gider. Rachel şarabı bitirir. Düşüncelidir. Richie gelir ve oturur.*)

Richie : On dakika içinde gelir.

Rachel : Ne?

Richie : Taksi. Son çare telefon ettim. Daha fazla göt yalayamazdım.

Rachel : Bu sabah hakkında Neal'a ne söyledin?

Richie : Bu sabah mı?

Rachel : Nehir kenarında olanlar hakkında.

Richie : Kesinlikle hiçbir şey. Neden?

Rachel : Önemli değil.

(*Sessizlik.*)

Richie : Tamam... Ona seni neşelendirmek için bir demet çiçek aldığımı söyledim ancak sanırım bu... onu birazcık sinirlendirdi.

Rachel : Neden böyle bir şeye "sinirlensin" ki?

Richie : Onun sınırlarına girdiğimi düşünüyor.

Rachel : Girdin zaten.

Richie : Bunu ben de biliyorum ama o bilmiyor ki. Çiçek dediğin her anlama gelebilir. Ayrıca sana çiçek bile almaz, nasıl bilebilir söylesene?

(*Sessizlik.*)

Rachel : Her şeyi inkar ettiğini söyledi Richie.

Richie : İnkar edecek şansım olmadı ki. Nasıl biri olduğunu bilmiyor musun? (*Sessizlik.*) Bak, sana sarıldığımı söyledim. O da senin bunu yanlış anladığını söyledi. Aslında her zaman yanlış anlarmışsın.

Rachel : Her zaman ne yaparmışım?

Richie : Yanlış anlarmışsın. Erkekleri yani.

Rachel : Ne?

Richie : Bu çok komik.

Rachel : Doğru, aynen öyle...

Richie : Onun kendine güveni yok. Sen oldukça seksi bir kadınsın. Bilmem bunun farkında mısın ama...

Rachel : Richie lütfen şunu...? (*Sessizlik.*) Oldukça seksi bir kadın ha... sahi mi?...

Richie : Bu insanın doğasında var. İnsanlar öfkesini hep sevdiklerine kusar. (*Sessizlik.*) Hatta... onları gerçekten sevmiyorsa bile. İnsanlar çok zalim. (*Sessizlik.*) Ve bunun hiçbir açıklaması yok. (*Richie, Rachel ve kendi için şarap doldurur. İçer.*)

Richie : Bir düşünsene. Neden Neal'ı bu kadar çok seviyorsun? Neden ortalıkta olmadığında onu özlüyorsun? Neden pestil gibi olduğunda ve uzun, yorucu bir günün sonunda şefkat istediğinde, onunla konuşmaya, ona sarılmaya, onun sana sarılmasına bu kadar açsın? Neden onu bu kadar çok seviyorsun?

Rachel : Hiçbir fikrim yok.

Richie : Çünkü onu seviyorsun. Tek neden onu sevmen. Ve bu harika. Başka hiçbir şeyin önemi de yok. Zaten olması gereken de bu aksi halde Tanrı bize yardım etsin. Gerçekten olması gereken bu ya da sen gerçekten çok boktan bir sorunla karşı karşıyasın.

Rachel : Sanırım ne demek istediğini anladım.
(*Uzun sessizlik. Neal gelir.*)

Neal : Bir taksi buldum.

Richie : Bir tane geliyor zaten. Bildiğim küçük, ucuz bir şirket.

Neal : Ne yani, küçük bir taksi mi?

Rachel : Neal, pisliğin teki gibi davranma.
(*Uzun sessizlik. Neal gider.*)

Rachel : Ne yapmaya çalıştığını biliyorum Richie.

Richie : Ne yapmaya çalışıyormuşum?

Rachel : Bu filmi daha önce gördüm. Bence bu çok ciddi psikolojik dengesizliğin bir göstergesi.

Richie : Öyle mi? Yani bu ne göstergesiymiş?
(*Rachel'ı masaya doğru yatırmaya çalışır.*)

Rachel : Sen beni dinliyor musun... ? Çok ciddiyim...

Richie : Öyleyse neden bu konuda bir şey yapmıyorsunuz, doktor?
(*Rachel'ı yatırır ve öper.*)

Rachel : Yapma...

Richie : Kapa çeneni...

Rachel : Burada olmaz...

Richie : Neden olmasın?
(*Richie'yi ittirir. Sessizlik. Birden sarılır ve öpüşürler.*)

Sahne 2

Rachel ve Neal'ın evi. Gece.
Richie ve Rachel yatakta oturmaktadır. Rachel, Richie'ye bakar. Odanın her yanında mumlar yanmaktadır.

Rachel : Neyin var?
Richie : Açılış gecesi gerginliği. (*Sessizlik.*) Çok içtim. (*Sessizlik.*) Utanıyorum.
(*Rachel, Richie'yi aniden çarşafların altına iter.*)
Richie : Rachel... (*Rachel durur.*) Bir ara ver ya.
Rachel : Kendi kendime eğleniyorum.
Richie : Bu çok normal. Frank Sinatra, bu, kadınları henüz tam anlamıyla bilmediğini gösterir demiş. (*Sessizlik.*) Sinirlerim çok bozuk.
Rachel : Dün nehir kenarında söylediğin şeyde ciddi miydin?
Richie : Ne zaman?
Rachel : Anladın işte.
Richie : Aaa evet. Elbette ciddiydim.
Rachel : Bu kadar ciddi olabileceğin hiç aklıma gelmezdi.
Richie : Hakkımda bilmediğin daha çok şey var Rachel.
Rachel : Biliyorum. Neal bana senin steno bile bilmediğini söyledi.
Richie : Ne?
Rachel : Bir sürü sekreterle beraber seni kursa göndermişler ama yine de beceremememişsin. Uygulamada yetersizmişsin.
Richie : O bu konuda ne bilir ki? Bir sürü tecrübeli gazeteci de steno bilmiyor. Gerekli değil ki. Çok yararlı ama gerekli değil. (*Sessizlik.*) Boktan yazılar yazıyordum... iyi anlaşmaydı... bir süreliğine süperdim ama artık bitti. (*Sessizlik.*) Ayrıca daktiloda fena değilimdir.
Rachel : ...Ben de öyle.
Richie : Gerçekten mi? Ne yazıyorsun?

Rachel : Anlamlı bir şeyler yazmaktan söz etmiyorum. Gerekli olduğunu bile düşünmüyorum. Ama yararlı.

(*Uzun sessizlik.*)

Richie : Daktilon var mı?

Rachel : Hem de çok güzel bir tane var.

Richie : Çok güzel bir daktilo ha? Çok güzel değil mi? Peki nasıl bir şey?

Rachel : Elektrikli. Tam otomatik. En nazik, en yumuşak dokunuşa karşı bile hassas. Acayip bir şey. Yani, azdığım zamanlarda, sonuç muhteşem oluyor.

(*Sessizlik.*)

Richie : Hızlı yazar mısın?

Rachel : Aptalca sorular sormayı kesecek misin? (*Uzun sessizlik.*) Hayatımda kendimi hiç böyle suçlu hissetmemiştim.

Richie : Onu daha önce hiç aldattın mı?

Rachel : Tabii ki hayır.

Richie : Peki o seni aldattı mı?

Rachel : Hayır.

Richie : Ben de Nicky'yi hiç aldatmadım.

Rachel : Çok etkilendim.

(*Sessizlik.*)

Richie : Onu özlüyorum. Onu o kadar çok özlüyorum ki hastalanıyorum. Her şey ağır geliyor.Her şey ters gidiyor. Onu düşünmediğim bir an bile yok.

Rachel : Sahi mi?

Richie : Sahi.

Rachel : Anlıyorum. Pekala... (*Sessizlik.*) Bana söyleyeceğini söylemiş oldun.

Richie : Sadece bir sikişmeydi.

Rachel : Sadece sikişme olduğunu biliyorum ama...

Richie : Yani yüzyılın sikişi değildi, hayatımın da en iyi sikişi olduğunu söyleyemem, gerçi kabul etmeliyim ki...

Rachel : Sadece bir sikişme değildi. Ciddi değilsin değil mi?

Richie : Ya sikişme bile değildi. Yani açık konuşmaya çalışıyordum Rachel...

Rachel : Dedim ya söyleyeceğini söyledin.

(*Uzun sessizlik. Rachel kalkar ve giyinir.*)

Richie : Ben şimdi ne yaptım?

Rachel : Hiç komik değil.

Richie : Pardon?

Rachel : Artık hiç komik değil.

Richie : Bence bu bir histeriydi.

Rachel : Biliyorum.

Richie : Bence... gülmelisin...

Rachel : Sence ha? Neden?

(*Sessizlik.*)

Richie : Ben sana gülmüyorum.

Rachel : Öyle mi?

Richie : Ben seninle gülüyorum.

Rachel : Ben gülmüyorum.

(*Sessizlik.*)

Richie : Ama gülmelisin, her ne kadar...

Rachel : Neden bunu yapıyorsun? Neyin var senin ha? Neden böylesin sen?

(*Sessizlik.*)

Richie : Çok yalnızım.

(*Richie giyinir.*)

Rachel : Tuhaf bir insansın sen Richie.

Richie : Biliyorum.

(*Uzun sessizlik. Rachel yatağa oturur.*)

Rachel : Ne düşünüyorsun?.

Richie : Ne düşündüğümü düşünüyorsun?

Rachel : Bilmiyorum Richie. Kim bilir...

Richie : Düşündüğüm şey sikişmek.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Birini bulacaksın. Bir gün. Tek yapman gereken... sabırlı olmak. (*Sessizlik.*) Senin için deliriyorum. Fakat sen paratoner gibisin. Ve bazen çok yoruyorsun Richie.

Richie : Bazen...

(*Rachel, Richie'ye sarılır.Neal kapıda durmaktadır. Richie o tarafa bakar ve Neal'ı görür.*)

Richie : Göründüğü gibi değil.
(*Sessizlik*.)

Neal : Sen neden işte değilsin?

Rachel : İzin aldım.

Neal : Bir gün daha izin aldın ha? Ah canım benim.Ben de öyle yapacağını düşünmüştüm. Aslında içime doğdu. Altıncı his gibi bir şey. (*Sessizlik*.) Aramızda telepatik bir şeyler olmalı. Evet öyle olmalı çünkü biz çok yakınız. (*Sessizlik*.) Her neyse. Size sürpriz yapmayı düşünmüştüm.

Rachel : Yaptın.

Neal : Evet, öyle görünüyor.

Rachel : Sen neden işte değilsin?

Neal : İstifa ettim. Beklenmedik bir şey değil mi? Şok oldun mu?

Rachel : Birazcık.

Neal : Evde olduğum için mi, istifa ettiğim için mi?

Rachel : Neden istifa ettin?

Neal : Neden etmeyeyim? Herkes ediyor. İstifalar toplumundayız. Her şeyi olduğu gibi kabul et derim ben.

Rachel : Neden?

Neal : Çünkü ben bu iş için yaratılmamışım. Çünkü daha fazla hasta kaybetmek istemiyorum. Çünkü seni kaybetmek istemiyorum. (*Sessizlik*.)

Richie : Konuşuyorduk.

Neal : Evet. Ben de öyle yaptığınızı sanıyordum. Ben de böyle bir fırsat yakalamak için neler vermezdim. Yalnız bir şey var, kafamın içinde oturtamadığım bir şey, neden burada? Neden sen yine benim yatak odamdasın? (*Sessizlik*.) Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence sen çizgiyi biraz aştın. Özgürlüğünü ilan ettin. Bu zaman zarfında yatak odama girerek gerçekten özgürlüğünü ilan ettin. Şu anda burası benim yatak odam.

Rachel : Neal...

Neal : Evet öyle. Sen de. Sen sahiden... (*Sessizlik*.) Sen bu sefer sahiden kendi kendini vurdun. Bir solukta her şeyi sildin. Artık sana hiç kimse yardım edemez. Yok oldu. Puff!

Richie : Sen sarhoşsun.

Neal : İçiyordum, doğru. Barda. Bir masanın altında. Süper. Teşhis becerimi keskinleştiriyor. Leş gibi sarhoş olduğumda her şeyi daha net görüyorum. Ve teşhisim şu: Sen ölümcül vakasın. Geri dönüşü de yok. Rachel'a ikinci bir öneride bulunabilirdin. O da açıkça konuyu biraz daha gözden geçirme fırsatı bulabilirdi...

Rachel : Bu kadar yeter...

Neal : Yalnız ilk seçenek üzerine biraz fazla mesai yapmış. (*Uzun sessizlik.*) Defol. Sen değil. O.
(*Richie gider.*)

Neal : Hayal mi görüyorum? Haydi benim gereksiz yere endişelendiğimi söyle. Lütfen...

Rachel : Neal...

Neal : İyi miydi?

Rachel : Anlamsızdı.

Neal : Eğlenceli miydi? Güldün mü? Kıkırdadın mı? Çığlık attın mı? Soluk soluğa kalıp, geri dönüşü olmayan noktada "sik beni" dedin mi? Seni yere yatırırken ismini sayıkladın mı? Gözlerini öpüp, kulağına fısıldadın mı? Gözlerinde bir şey gördün mü? O senin gözlerinde bir şey gördü mü?
(*Uzun sessizlik.*)
Neden?

Sahne 3

Bar. Akşam.
Richie, shot içmektedir.

Richie : (*Sarhoş.*) Bir at bara girer ve bir bira ısmarlar. Ve barmen de... "Ne diye böyle sefil görünüyorsun? Ha?" der. (*Güler.*) Ben bir vaizin torunuyum. Bir vaizin oğlunun oğlu. Hayır... Dur... Annemin babası bir Anglikan papazıydı. Oranın en kibar ve en hassas insanıydı. Çoban köpeklerini sever ve savaş sırasında çocuklar için öyküler yazardı. Babamın babası, diğer yandan, iktidarsız sadist aşağılığın tekiydi. Çocuklarını ordunun katılığına alıştırmak için,

her gün onları kemerle döverdi. Akla hemen “kişilik bozukluğu” tanımlaması geliyor. (*Bir shot daha içer. Boş boş bakar.*) İşte duyarlılık ve şiddetin, bu karmaşık ve şaşırtıcı bileşimi, duygusal bir sürü sakat jenerasyona kuşaktan kuşağa devredildi, ilişkilerini ve kimliklerini geliştirmeleri için (*Bardağını şerefe kaldırır ve içer.*) Beni tiksindiriyorsun. Herhangi bir şey hakkında sen ne bilirsin ki? Benim sorunum ise çok bilmem. Bu dünya için çok zekiyim. Ve bundan daha önemlisi, yaptığım dikkatli, muhteşem ve son derece seçici analize göre, ben siktiri boktan hassas herifin tekiyim... (*Bardakilere konuşur.*) Hepiniz boktansınız... (*Bir shot daha içer.*) Beni dinliyor musunuz? Beni dinleyin... dinleyin beni... (*Kadehleri dağıtır.*)

Sahne 4

Hastane.
Richie, bilincini kaybetmiş bir halde yatakta yatar. Ağız ve burnuna hortumlar takılıdır. Neal ve Rachel otururlar.

Neal : Nerede kalıyorsun?
Rachel : Otelde. Çok uzak değil. Belki ara sıra buluşur bir şeyler içeriz.
Neal : Neden?
(*Uzun sessizlik.*)
Rachel : Annesini aradım.
Neal : Teşekkür ederim. Onunla konuşamazdım.
Rachel : Hiç şaşırmadığını söyledi. Babasını aradın mı?
Neal : Onunla konuşamazdım.
Rachel : Perişan görünüyorsun.
Neal : Aslında oldukça iyiyim.
Rachel : Herhalde iyi olabildiğim kadar demek istiyorsun.
Neal : Evet. Yani sanırım bir yere kadar iyiyim. (*Sessizlik.*) Neden başkasının perişanlığı seni bu kadar ilgilendiriyor?
Rachel : Bu, kimin bilinçaltı daha acınası yarışması. Ve Richie’yi görünce yarışma marışma olmadığını anlıyoruz.

Neal : Bazen hayatıma yaptıkları beni çok eğlendiriyor.

Rachel : Seni özlüyorum. (*Sessizlik.*) Sen de beni özlüyor musun? (*Uzun sessizlik.*)

Neal : Biliyor musun, belki Richie gerçekten iyi olmaya çalışıyordur ancak bunu becerebildiğini sanmıyorum.

Rachel : O sadece yalnız.

Neal : Yalnız mı? (*Sessizlik.*) Ben de yalnızım. Herkes yalnız.

Rachel : Yalnız mısın?

Neal : Hayır... Söylemek istediğim...

Rachel : Nedir söylemek istediğin?

(*Sessizlik.*)

Neal : Belki olaylar karşısında gereğinden fazla endişeleniyorumdur. Tamam kabul ediyorum bazen büyükanneler gibi oluyorum.

(*Richie bir an kımıldar.*)

Rachel : Bak. Kımıldadı.

Neal : Zaman zaman hareket ediyor. Fakat hiçbir anlamı yok.

(*Sessizlik.*) Ona bir şeyler okumak ister misin?

Rachel : Bence senin okumanı tercih ederdi.

Neal : Ben de sadece suç romanı var.

Rachel : Önemli değil, önemli olan işitme duyusunu uyarmak.

Neal : Evet ama bu suç romanı Rachel? Sence bu akıllıca mı?

Rachel :Suç romanı uygun.

(*Neal okur.*)

Neal : “Bayan, burada, Central City’de çok sayıda hırsız bulunmaz.” dedim. “Zaten, biraz yoldan çıkmış olsa bile, insan insandır. Siz onları incitmeyeceksiniz, onlar da sizi. Bunu anlayacaklardır.” Kadın başını salladı ve sonuna kadar açılmış gözlerinde korkuyla...”

(*Işıklar kararır.*)

(*Işıklar gelir. Rachel ayakta, Neal oturmakta ve Richie bilinçsizdir.*)

Rachel : Bütün kitapları hallettim.

Neal : Efendim?

Rachel : Kitaplarımızı ayırdım.

Neal : Ha. Teşekkür ederim.

Rachel : Seninkileri türlerine göre de ayırdım. Ders kitapları altta, asıl kitaplar üstte. Arterit'ten Dermatoloji'ye sonra da Endokrinoloji'den Pediatri'ye doğru... sonra da kovboy kitapları.

Neal : Ne yaptın kovboy kitaplarıma?

Rachel : En üstteler. Suç romanları ile birlikte. Woku[6] da ben aldım.

Neal : Sen mi aldın?

Rachel : Bir sakıncası var mı?

Neal : Woku neden aldın? Benim wokum o.

Rachel : Kullanacağını düşünmedim.

Neal : Konu bu değil. O benim.

Rachel : Sende de büyük kızartma tavası var.

Neal : Ben büyük woku istiyorum. Aynı şey değil.

Rachel : Ne fark var ki?

Neal : Ee, şey... bir kızartma tavasıyla, wok arasındaki farkı bilmiyorsan sana ben anlatacak değilim.

Rachel : Tamam...

Neal : En azından prensipler söz konusu.

Rachel : Onu doğum günün için ben sana almıştım.

Neal : Yani?

Rachel : Yani... cimrilik yapma.

Neal : Cimrilik mi?

Rachel : Cimrilik. Evet. Bütün bu konularda cimri ve aşırı heyecanlı davranıyorsun.

Neal : Sen öyle diyorsan, öyledir.

Rachel : Neal...

Neal : Cimriyim. Aşırı heyecanlıyım, cimriyim, gerginim ve endişeliyim. Güzel. Güzel. Kim takar? (*Sessizlik.*) Umarım duş perdemi almamışsındır.

Rachel : Ne?

Neal : Duş perdesi. O perdeyi seviyorum. Fayanslara uyuyor. (*Sessizlik.*) Yeşil olanlara değil de, ötekilere uyuyor. Desenli olanlara. Hani... hani küçük, rokoko tarzında, deniz kabuklu olanlar...

Rachel : Off, yeter bu kadar.

(*Rachel kapıya yürür.*)

[6] Wok: Çin yemeği yapılan derin tava. (ç.n.)

Neal : Seninle konuşurken böyle çekip gitme.

Rachel : Bunu birlikte yapabileceğimizi sanmıştım. Bana yardım etmek isteyebileceğini. Eğer beraber yaparsak, bunun hakkında ve... başka şeyler hakkında konuşursak, daha kolay olabileceğini sanmıştım. Sanmıştım ki, sana gelebilirim, olayları gözden geçirip, doğru dürüst konuşabiliriz, eşyalarımızı ayırırız ve her şey tamam olduğunda... ben de gidecek bir yer bulduğumda... bana akşam yemeği ya da başka bir şey için gelebilirsin. Sana yemek pişirebileceğimi sanmıştım. Bunun hoş olabileceğini. Bir jest yapabileceğimi; ayrıca yemeğin bana özür dilemek için bir fırsat yaratacağını sanmıştım. Çünkü özür dilerim. Ben... gerçekten çok özür dilerim Neal... ve olayı trajik bir hale getirmemeye çalışıyorum, bu konu hakkında daha hassas davranmaya çalışıyorum, aslında ben... çok da hassas davranmayıp sadece hayata devam etmek istiyorum... Pratik olmaya çalışıyorum... Bu konuda duygusallaşmamaya uğraşıyorum... İşte bu yüzden o boktan woku aldım.
(*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Nicky seni aradı.

Neal : Nicky mi?

Rachel : Dün. Ben banyoyla uğraşırken.

Neal : Tıraş fırçamı buldun mu? Bir türlü bulamıyorum onu. Önce Richie'nin almış olabileceğini düşündüm, sonra da bunu düşünmenin bile son derece aptalca olduğunu anladım. (*Sessizlik.*) Özür dilerim. Sen devam et.

Rachel : Richie'nin bazı eşyalarını gönderebilmek için senin adresini istedi. Neler olduğunu anlattım ve buraya gelmeyi düşünüp düşünmediğini sordum. O ölüyor olsa bile gelmeyeceğini söyledi.

Neal : Olsa bile mi? O ölüyor.
(*Rachel bir parça kağıt çıkarır ve Neal'a verir.*)

Rachel : Kaldığı otelin numarasını bıraktı. Ona verecek misin?

Neal : Sence hala Richie'yi seviyor mu?

Rachel : Belki. Belki de sevmiyordur.

Neal : Peki sence onu hiç sevdi mi?

Rachel : Bir zamanlar Richie'ye taptığından eminim.

(*Uzun sessizlik. Richie kıpırdanır. Gözlerini açar ve kımıldar. Kitaplar yere düşer.*)

Neal : Richie? Aman Tanrım.

Richie : Kimsin sen?

Neal : Beni tanımıyor musun?

Richie : Hayır. Bir cins psikiyatrsın herhalde.

Rachel : Richie bana bak.

Richie : Neler oluyor burada?

(*Etrafa bakınır.*)

Rachel : Hastanedesin. Çok kötü durumdaydın.

(*Rachel'a bakar.*)

Richie : Bana yiyecek bir şeyler getirebilir misin? Çok acıktım.

Rachel : Doktoru çağırayım.

(*Rachel çıkar. Richie, Neal'a bakar.*)

Richie : Hemşirelere tapıyorum.

Neal : Kendine gelemeyeceğini düşünüyordum.

Richie : Sen hastalıklı piçin tekisin değil mi?

Neal : Hiçbir şey hatırlayamıyor musun?

(*Sessizlik.*)

Richie : Bir şeyler hatırlıyorum... nehir?

(*Sessizlik. Gülümser.*) Bu asla en iyi erkek olamayacağım anlamına geliyor sanırım. (*Sessizlik.*) Başım zonkluyor.

Neal : Ağrıyor değil mi?

Richie : Zonkluyor.

Neal : Acırsa söyle.

(*Neal, Richie'nin başını sertçe inceler.*)

Richie : Ah! Neden öyle yaptın?

Neal : Peki ya bu?

(*Tekrar yapar.*)

Richie : Şunu yapmayı keser misin? Deli misin nesin? (*Sessizlik.*) Sen, boktan bir doktorsun.

(*Neal, Richie'ye tokat atar, ağzını kapayıp boğuyormuş gibi yapar. Durur ve birbirlerine bakarlar. Uzun sessizlik. Işıklar söner.*)

Sahne 5

Neal ve Rachel'ın evi. Öğleden sonra.
Neal ayakta, viski içer ve sarhoştur. Yerde ortada büyük bir kutu durmaktadır. Richie oturur ve kutuya bakar. Neal bir sigara yakar ve bir tane de Richie'ye tutar.

Neal : İster misin?
Richie : Teşekkür ederim ama içemem.
Neal : Neredeyse, eee ne kadar oldu, ha bir haftadır içmiyorsun.
Richie : Aşağı yukarı öyle.
Neal : Mükemmel. Yoksa iki hafta mı oldu?
Richie : Hatırlamıyorum.
Neal : Overdose yediğinden beri içmiyorsun. (*Sessizlik*.) İçmeyi seviyorum. Bence süper. Daha önce neden bıraktım anlayamıyorum. Sadece prensipler yüzünden, utanmadan kendimi nasıl bu zevkten mahrum ettiğimi anlamıyorum.
(*Bir bardak daha viski doldurur, içer.*)
Richie : Beni hastaneden aldığın için teşekkür ederim.
Neal : Başka kimse almazdı ki.
Richie : Ziyaret ettiğin için de teşekkür ederim.
Neal : Aynını sen de yapardın.
Richie : Yapardım. Evet, tabii yapardım.
Neal : Tabii...
Richie : Çok samimiyim Neal.
Neal : Bunu hiç tavsiye etmem. Benim hiç işime yaramadı.
Richie : Ben değiştim. Her şey hakkında nerdeyse saçma bir şekilde olumlu hissediyorum. Bu inanılmaz. (*Sessizlik*.) Hastanedeyken Tanrının yansımasını gördüm.
Neal : Tanrının ha?
Richie : Sanki vücudumdan çıkmış gibiydim.
Neal : Vaay bir bedeni terk etme tecrübesi öyle mi?
Richie : Kesinlikle.
Neal : Her zaman olur.

Richie : Bu başka bir şeydi.

Neal : Sadece beyninle alakalı bir şey.

Richie : Havada bedenimin üzerine çıktım ve aşağı baktım. Kendimi orada yatarken gördüm ve orada toplanmış insanları, kaygılanıyorlardı ve... kendimi çok garip hissettim. Ağlamak istiyordum. Demek istediğim önemli olan benim hastanede olmam değildi. Önemli olan başka insanların benim için kaygılanmasıydı. İşte bu... kaygı da beni değiştirdi.
(*Sessizlik*.)

Neal : Komik...

Richie : Sahiden benim için sürpriz oldu.

Neal : Benim için de sürpriz oldu. Kim bu yeryüzündeki insanlar?

Richie : Aslında, sen, zannedersem. Ve Rachel.

Neal : Anlıyorum.

Richie : Sahiden ama sahiden bu benim için çok önemliydi.

Neal : Öyle mi?

Richie : Evet. Sonra seni ve hayatını düşündüm, ama sahiden düşündüm ve bir anda fark ettim ki, hayatımda gördüğüm ne kadar korkunç ya da... acıklı şey varsa, sen daha da beterini görmüştün.

Neal : Sen ne gördün ki?

Richie : Ha?

Neal : O kadar korkunç ne gördün? Soytarıdan başka bir şey değilsin.

Richie : Kesinlikle. Ben ne gördüm? Sen insanların içini gördün. Çirkin, kanlı, leş gibi kokan içlerine girdin ve hala bisküvi fabrikası gibi kokuyorsun. Hala sabah kalk, tıraş ol, işe git. En azından ben buraya gelinceye kadar böyleydi. (*Sessizlik*.) Ve orada, o anda iyi ve dürüst bir insan olmaya karar verdim. Bedelini ödeyip yazık olmuş hayatımı geri almaya karar verdim. Uslanmaya. İçkiyi bırakmaya. Hatta çalışmaya bile kara verdim.

Neal : Çalışmak mı? Bunu tavsiye etmem.

Richie : Neden olmasın?

Neal : Mahvolursun.

Richie : Neden mahvolacakmışım?

Neal : Bak bana.

Richie : Aynı fikirdeyim ama...

Neal : Mahvolacağın konusunda mı yoksa benim mahvolduğum konusunda mı aynı fikirdesin?

Richie : Ben... ikisi de...

Neal : Şu anda Rachel da mahvoluyordur. Zaten bunu haketti. Ama biliyor musun, bence sen kendini mahvettin.

Richie : Dalga geçme.

Neal : Aksine, dalga geçeceğim. Bence bunu yapmaya hakkım var. Çünkü, eğer biraz düşünürsen Richie, muhtemelen dalga geçme sırası şimdi bende.

(*Sessizlik*.)

Richie : Senin sorunun ne biliyor musun? Dalgacı biri oldun.

Neal : Hangi tür insanlar, diğerlerine dalgacı der biliyor musun?

Richie : Hangi türmüş?

Neal : Geri zekalılar. Dalgacılar, geri zekalılarla çevrilmiş... realist insanlardır.

Richie : Üzgün olduğumu söylemeye çalışıyorum.

Neal : "Üzgün." Hım. Biliyor musun, aslında bu kelimenin anlamını tam olarak bildiğimden emin değilim. Ve üzgün olmadığından da adım gibi eminim.

(*Uzun sessizlik*.)

Richie : Pekiyi... ben gideyim öyleyse.

Neal : Gerçekten Galler'e gidecek misin?

Richie : Evet.

Neal : Ne yapacaksın?

Richie : Küçük bir kulübe alacağım ve yorgunluktan ölünceye kadar çalışacağım. Ne sikim yapacağımı düşünüyorsun ha?

Neal : Nicky'yi mi bekleyeceksin? Seni aradığını söyledim mi?

(*Sessizlik*.)

Richie : Hayır, söylemedin.

Neal : Rachel'a ölüm döşeğinde olsan bile gelmeyeceğini söylemiş. Komik olan, bunu söylediği anda sen ölüm döşeğindeydin.

Richie : Ne zaman oldu bu?

Neal : Sen ölmek üzereyken.

Richie : Bir mesaj bıraktı mı? Ya da telefon numarası?

Neal : Hayır. Rachel'a sorabilirsin, aslında onun için de elimde bir telefon numarası yok.

Richie : Peki o nerede?

Neal : Kimin umurunda?

Richie : "Kimin umurunda mı?"

Neal : Kimin umurunda?

(*Neal içer. Richie kutuya gider ve tereddüt etse de açar. Bir fötr şapka çıkarır, takar. Bir mektup alır, açar ve okur.*)

Richie : Her şeyimi göndermiş. Hatta kendine ait bazı eşyaları da. Benimle biraraya gelmek istediği için değilmiş, sadece beraber geçirdiğimiz zamanı hatırlatmalarına dayanamıyorum diyor. Bence bu iyiye işaret. (*Bir panço çıkarır, koklar.*) Parfümünün kokusunu alabiliyorum. Bak... onun saçı. (*Tüy ve saçları temizler. Pançoyu giyer. Sessizlik. Burnunu pançoda temizler. Neal'dan şişeyi alır ve içer.*)

Neal : Biletini aldın mı?

Richie : Daha almadım.

Neal : Galler'e bir bilet ne kadar biliyor musun?

Richie : Hiçbir fikrim yok.

Neal : Paran var mı?

Richie : Biraz...

Neal : Kalacak bir yerin var mı?

Richie : Sokaklarda bir şeyler yaparak para kazanırım diye düşünüyorum.

Neal : Galler'de tanıdığın kimse var mı?

Richie : Olmadığını biliyorsun.

Neal : Bir kişi bile mi? Of.

(*Neal cüzdanını çıkarır ve biraz para uzatır.*)

Richie : Alamam. Yeniden ayaklarımın üzerinde durmanın zamanı geldi.

Neal : Al şunu.

(*Richie bavulunu arar, bulur ve kutudan çıkarttığı giysileri bavuluna yerleştirir.*)

Richie : Senden yeterince aldım.

Neal : Bunu ben de biliyorum. Reddedecek değilim. Ancak artık yakamdan düşmeni istiyorum.

Richie : Madem ısrar ediyorsun. (*Parayı alır.*) Seni özleyeceğim.

(*Sessizlik. Bavulunu hazırlar.*)

Neal : Seninle geleceğim. Trene bindiğinden emin olmak istiyorum.

Richie : Seni özleyeceğim dedim. (*Bavulunu kapatır, ayağa kalkar.*) Büyük ihtimalle bir iki yıla dönerim. Beni tanırsın. Benden öyle kolay kolay kurtulamayacaksın.

Neal : Bak ne diyeceğim. Sana bir taksi çağırayım. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor.

Richie : Teşekkür ederim. Her şey için teşekkür ederim. Sen gerçek bir dostsun.

(*Neal'a sarılmak üzere yürür. Neal arkasını döner ve telefon eder.*)

Sahne 6

Bar. Gece.

Rachel bir bahçe masasında oturmuş, sigara içmektedir. Neal elinde kendisi için yarım litrelik bir bira, Rachel için votka-portakal ile masaya gelir ve oturur.)

Rachel : Yeni bir daire kiraladım. Yani aslında stüdyo tipi bir ev işte.

Neal : Çok şeker.

Rachel : İşe yakın. Bazen Goldsmiths'e girip bir kahve içiyorum. Öğrencilerin arasında öylece oturmak hoşuma gidiyor. Bütün ilan panolarına bakıyorum. Muhakkak bir şeyler oluyor okumak için.

Neal : İyi görünüyorsun.

Rachel : Sen de öyle.

Neal : Peki öyle misin? Sahiden iyi misin?

(*Rachel esner.*)

Rachel : Yorgunum.

Neal : Sahi mi? Hiç öyle görünmüyorsun. Ee neler yaptın bakalım?

Rachel : Sadece uyudum.

Neal : Peki o kadar uyumak için neler yaptın?

Rachel : Dün gece dışarı çıktım... (*Esner.*)

Neal : Kiminle? Kiminle dedim?

(*Rachel esner.*)

Rachel : Bir arkadaşla. İşten.

Neal : Korkunç görünüyorsun.

Rachel : Teşekkür ederim.

Neal : Bak, biliyorsun...

Rachel : Evet biliyorum. Endişeleniyorsun. (*İçeceklerini yudumlarlar. Rachel esner.*) Dur durak bilmeden çalışıyorum, hepsi bu.

Neal : Artık istediğin şeyleri yapmanın zamanı geldi.

Rachel : Para kazanmak istiyorum.

Neal : Sana bir köle gibi davranıyorlar.

Rachel : Biliyorum.

Neal : O zaman bir şeyler yap. Her zaman hayatını değiştirmek istiyordun. İşte şimdi bir şansın var.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Hala doğru karar verdiğini mi düşünüyorsun?

Neal : Kesinlikle. Öyle düşünüyorum. Yani doğru yaptığımdan nerdeyse eminim, eğer olmasaydım...

Rachel : Ben bizden bahsediyorum.

(*Sessizlik.*)

Neal : Ne düşündüğümü bilmiyorum ve bir süre daha bilmeyeceğim.

Rachel : Ne zaman bileceksin?

Neal : Belki aylar sonra. Yine de bu durumu seviyorum. Seni çok düşünüyorum. Bazen yanlış karar verdiğimi, bir gün uyanıp bunu farkına varacağımı ama her şey için çok geç olacağını düşünerek endişeleniyorum... Gerçekten... Yinede bu durumu seviyorum. Nehir kenarında bir şeyler içmek için seninle buluşmak hoşuma gidiyor. Hayatımda ilk kez kendimi özgür hissediyorum. Bunun farkına varabiliyor musun? Ben asla özgür olmadım. Daha önce hiç bekar ve işsiz olmadım. Benim için heyecan verici.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Daha önce de nehir kenarında bir şeyler içmiştik.

Neal : Öyle mi? Yok canım.

Rachel : Ben Kilburn'de yaşarken.

Neal : O nehir kenarı değildi ki, kanal kenarıydı.

Rachel : Tamam, her neyse...

Neal : Ama fark var...

(*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Tatil için bir yerlere gitmeyi düşünüyorum. Biraz iznim var. İstersen sen de benimle gel.

Neal : Nereye gitmek istiyorsun?

Rachel : Herhangi bir yere. Kimin umurunda?

(*Sessizlik.*)

Neal : Hiç yurtdışına gitmeyi düşündün mü?

Rachel : Sıkılmak istemiyorum.

Neal : Hafta sonu için değil. Bir süreliğine. Dünyayı gör. Her zaman yapmak istediğin şeyi yap.

Rachel : Sıkılmak istemiyorum. Hayır... artık olmaz. (*Sessizlik.*) Yalnız olacağım.

Neal : Senin sorunun ne biliyor musun?

Rachel : Ne?

Neal : Umutsuz bir romantiksin.

Rachel : Bunun nesi yanlış?

Neal : Hiiç, sadece umutsuz.

(*Uzun sessizlik.*)

Rachel : Sence iyi bir ikili miydik?

Neal : Evet.

Rachel : Ama bundan daha fazlasıydık değil mi?

Neal : Nasıl yani?

Rachel : Yani biz, bir "çiftten" daha fazla bir şeydik değil mi? Bundan fazlasıydık öyle değil mi?

Neal : Sanırım öyle.

Rachel : Biz iyi dosttuk. Evet, iyi dosttuk.

Neal : Kesinlikle.

Rachel : Ruh ikizleri.

Neal : Mükemmel aşıklar. Yani...

Rachel : Akraba ruhlar.

Neal : Ve mükemmel aşıklar. Yani bir dereceye kadar...

Rachel : Ve mükemmel aşıklar. Kesinlikle.

(*Uzun sessizlik.*)

Neal : Richie ve ben bir zamanlar iyi dosttuk. Ondan çok şey öğrendim.

Rachel : Ne öğrendin?

Neal : Birini öldürmek istemenin nasıl bir şey olduğunu öğrendim. Önemli olan ne biliyor musun? Daima onun değişmesini umdum. Asla senin değişmeni beklemedim. Ve sonra sen değiştin, o olduğu gibi kaldı.

(*Sessizlik.*)

Rachel : Değiştim mi?

Neal : Bilmem. Demek istediğim bunu beklemiyordum…

Rachel : Peki ne bekliyordun? Bütün o geçen yıllarda benden ne istiyordun? Evlilik mi? İstikrar mı? Çocuklar mı?

Neal : Seni istedim. Yalnızca seni… istedim.

(*Sessizlik. İçer. Sahne yavaştan kararır ve alacakaranlığa geçer.*)

Neal : Dün gece rüyamda seni gördüm. Bir çatıdaydık, çok karanlıktı, gece vakti, gökyüzü muhteşem yıldızlarla doluydu. Çatıda parti. Bir yazdönümü gecesi barbekü. Ve bütün şehri görebiliyorduk, birlikte yaşadığımız bütün yerleri. Nehir, karanlıkta pırıldayan su. Gerçi ben seninle konuşmuyordum ama sen karalar içinde geldin ve benimle konuşmaya başladın. Şuna buna durmadan gülüyordun, sonra ben de gülmeye başladım, sana şaka yapmaya, rüyamda yani ve sonra onu gördüm. Göğsündeki şeyi yani, broş gibi bir şeydi, tam kalbinin üzerinde. Bir demete benziyordu. Sonra daha yakınına geldikçe, onun kurtçukların yuvası olduğunu gördüm. Biz güldükçe kurtçuklar büyüyor ve daha çok kurtçuk yumurtadan çıkıyordu. Sonra Richie'yi düşünüyorum. Ardından da tamamen bittiğini hissettiğim anı. Sana asla yeniden aşık olmayacağımı. Sakince ayrı yollara gidiyoruz. Sen o göğsündeki şeyin sana yapıştığını fark etmiyorsun bile. Kimse fark etmiyor. Benden başka. (*Sessizlik.*) Sonra onların kurtçuk olmadığını fark ediyorum. Sütlaçmış. Ya da patates yemeği. Zaten sen de buna gülüyormuşsun. Üstün başın baştan aşağı patates yemeği olmuş. Sonra tam seni öpmek üzere yürümeye başladığımda uyandım. (*Sessizlik.*) Sence bu rüya ne anlama geliyor?

(*Sessizlik.*)

Rachel : Başka bir şey içmek ister misin?

(*Uzun sessizlik. Işıklar kararır.*)